

Betaltjänster

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2009/10:220 Betaltjänster. Inga motioner har inkommit i ärendet. Däremot behandlas en motion från den allmänna motionstiden 2009. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2010.

I propositionen föreslås en ny lag om betaltjänster. Lagen innehåller bl.a. bestämmelser som behövs för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden (det s.k. betaltjänstdirektivet).

Betaltjänstdirektivet innebär en mer harmoniserad inre marknad för betaltjänster inom EU. Syftet med harmoniseringen är att betalningar inom EES-området ska göras lika enkla, effektiva och säkra som nationella betalningar.

Regeringen föreslår bl.a. att Finansinspektionen och Allmänna reklamationsnämnden ska bli behöriga myndigheter inom de områden som täcks av de nya reglerna.

Den föreslagna lagen om betaltjänster ersätter lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom EES. Dessutom föreslås följdändringar i ett antal andra lagar för att genomföra betaltjänstdirektivets bestämmelser.

Vid riksdagens beslut ska 10 kap. 5 § regeringsformen tillämpas, dvs. beslutet fattas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande, eftersom bestämmelserna om samarbetet mellan berörda myndigheter innebär att en förvaltningsuppgift som innebär myndighetsutövning överläts till utländska organ.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Utskottets överväganden	7
Lag om betaltjänster	7
Minskad användning av kontanter	18
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	21
Propositionen	21
Motion från allmänna motionstiden hösten 2009	21
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	22

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Lag om betaltjänster

Riksdagen antar

1. lag om betaltjänster, i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit under punkt 2 och med de ändringarna att a) i 4 kap. 10 § 25 ska "fjärde stycket" ändras till "tredje stycket" b) 8 kap. 21 § andra stycket ska ha följande lydelse. "Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap." och c) i övergångsbestämmelserna p. 7 första meningen ska hänvisning ske till 5 kap. 18 § i stället för 5 kap. 19 §,

2. lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173),

3. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

4. lag om ändring i lagen (2010:000) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

5. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

6. lag om ändring i lagen (2010:000) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

7. lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,

8. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

9. lag om ändring i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),

10. lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ,

11. lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,

12. lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism med den ändringen att i 2 kap. 14 § ska ordet "anges" i första raden bytas ut mot "avses".

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2009/10:220 i denna del.

2. Lag om betaltjänster, delegering av myndighetsutövning

Riksdagen antar, i den ordning som anges i 10 kap 5 § regeringsformen om kvalificerad majoritet,

8 kap. 4 § tredje stycket regeringens förslag till lag om betaltjänster.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2009/10:220 i denna del.

3. Minskad användning av kontanter

Riksdagen avslår motion

2009/10:Fi242 av Hans Olsson (s) yrkande 1.

Stockholm den 15 juni 2010

På finansutskottets vägnar

Stefan Attefall

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Stefan Attefall (kd), Thomas Östros (s), Bertil Kjellberg (m), Anna Lilliehöök (m), Sonia Karlsson (s), Lars Elinderson (m), Roger Tiefensee (c), Monica Green (s), Nina Lundström (fp), Hans Hoff (s), Peder Wachtmeister (m), Agneta Gille (s), Tommy Ternemar (s), Emma Henriksson (kd), Mikaela Valtersson (mp), Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m) och Jacob Johnson (v).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2009/10:220 Betaltjänster föreslår regeringen att en ny lag om betaltjänster antas. Dessutom föreslås ett antal följdändringar i annan lagstiftning. Därigenom genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden, det s.k. betaltjänstdirektivet. Förslagen har granskats av Lagrådet. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets förslag. Samtliga lagförslag föreslås träda i kraft den 1 augusti 2010.

Regeringens förslag återges i *bilaga 1* och lagförslagen i *bilaga 2*.

I betänkandet behandlar utskottet även ett motionsyrkande som väckts under den allmänna motionstiden 2009. Förslaget återges i *bilaga 1*.

Finansutskottet har mottagit skrivelser i ärendet från Svensk Handel m.fl. och från Finansbolagens förening.

Bakgrund

Vad handlar den föreslagna lagen om?

Den nya lagen om betaltjänster handlar till stor del om regler om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom EES i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor. Dessutom finns regler för betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

Tidigare lagstiftning på EU-nivå

Inom EU har det funnits regler om gränsöverskridande betalningar i EU-medlemsstaternas valutor genom ett direktiv och en förordning.¹ Vidare har Europeiska kommissionen lämnat ett antal rekommendationer om bl.a. en europeisk uppförandekod för elektroniska betalningar, förhållandet mellan kortinnehavare och kortutgivare i betalningssystem och förhållandet mellan utgivare och innehavare vid transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel. Det var dock först genom direktivet 2007/64/EG som regleringen blev samlad.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 av den 19 december 2001 om gränsöverskridande betalningar i euro.

Direktivet om betaltjänster på den inre marknaden (betaltjänstdirektivet)

Syftet med direktivet är att uppnå en mer harmoniserad inre marknad för betaltjänster inom Europeiska unionen. Betalningar som görs inom EES-området ska göras lika enkla, effektiva och säkra som nationella betalningar. Direktivet ställer upp verksamhetskrav för de aktörer som bedriver betalningstjänster, regler om marknadsstillträde för nya betaltjänstleverantörer och regler om krav på information samt om såväl betaltjänstanvändares som betaltjänstleverantörers rättigheter och skyldigheter.

Utskottets överväganden

Lag om betaltjänster

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ny lag om betaltjänster och de förslag till ändringar av andra lagar som föreslås för att genomföra EG-direktivet om betaltjänster på den inre marknaden (betaltjänstdirektivet).

Propositionens huvudsakliga innehåll

En ny lag om betaltjänster

Direktivet som lagen grundas på innehåller både regler om de institut som tillhandahåller betaltjänster (rörelse regler) och regler om hur tillhandahållandet av sådana tjänster ska gå till. För vissa aktörer, t.ex. banker, gäller inte direktivets rörelse regler. De aktörerna är i stället bundna av den rörelse reglering som de i övrigt har att följa. Även dessa aktörer omfattas dock av direktivets regler om tillhandahållande av betaltjänster, som t.ex. informationsplikt till kunden (betaltjänstanvändaren) och maximal tid för genomförande av betalningstransaktioner. Ursprungligen var tanken att dela upp bestämmelserna i två lagar, dels en lag om betalningsinstitut, dels en lag om betaltjänster. Regeringen valde dock att föreslå att direktivet genomförs i en lag.

I direktivet anges att de enskilda länderna har möjlighet att gå längre än direktivets huvudbestämmelser. Regeringen har, i tidigare ärenden då direktiv på det finansiella tjänsteområdet har införlivats, uttalat att det är rimligt att införa direktivets grundregler om det inte finns några konkreta skäl som talar för de nationella valen (prop. 2006/07:5 s. 107) och att avvikelser från detta bör göras endast i undantagsfall (prop. 2006/07:115 s. 276 och 277). Detta är också regeringens ståndpunkt beträffande detta lagförslag.

Behöriga myndigheter

Regeringen föreslår att Finansinspektionen får ansvar för tillsynen av att reglerna i den föreslagna lagen följs. Dessutom föreslås att Konsumentverket och Finansinspektionen får ansvaret att ta emot klagomål och, förutom i de fall då det inte är praktiskt genomförbart, svara den klagande och i förekommande fall informera om möjligheten att låta ärendet prövas av Allmänna reklamationsnämnden. Liknande bestämmelser om klagomålshan-

tering ledde inte till några ändringar i lag när direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID) genomfördes i svensk rätt (se prop. 2006/07:115 s. 525–527).

Definitioner i lagstiftningen

Vissa begrepp som är centrala inom det område som regleras av betaltjänstdirektivet definieras i direktivet. Några av definitionerna hänvisar till bestämmelser i andra EU-direktiv eller rekommendationer från Europeiska kommissionen, men ett stort antal definitioner saknar motsvarighet i tidigare gemenskapsrätt och i svensk rätt. Ett antal av de definierade begreppen bör enligt regeringen också definieras i den svenska lagstiftningen.

Rörelseregler för betaltjänstverksamheter

Enligt artikel 10.1 i betaltjänstdirektivet är betaltjänstverksamhet som huvudregel tillståndspliktig. Regeringen gör bedömningen att denna bestämmelse bör genomföras genom att det föreskrivs att tillstånd att tillhandahålla betaltjänster som betalningsinstitut får ges till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening. Detta innebär att vissa, men inte alla, kategorier av juridiska personer kan få tillstånd att bedriva verksamhet som betalningsinstitut. Den avgränsning som föreslås motsvarar vad som gäller i fråga om bedrivande av finansieringsrörelse enligt 3 kap. 1 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och verkar vara lämplig att tillämpa även när det gäller betaltjänstverksamhet.

Avgifter och informationskrav

I betaltjänstdirektivets artikel 30 anges att parterna kan avtala bort vissa bestämmelser om villkor och informationskrav när betaltjänstanvändaren inte är en konsument utan näringsidkare. Det handlar t.ex. om möjligheten att ta ut avgifter (artikel 32), ändringar av villkoren i ramavtalet (artikel 44) och uppsägning av avtal (artikel 45). Övriga bestämmelser i samma avdelning i direktivet bör däremot genomföras för både konsumenter och näringsidkare.

Rättigheter och skyldigheter vid tillhandahållande av betaltjänster

Artikel 51.1 i direktivet innehåller en bestämmelse om att betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören i vissa frågor kan komma överens om avvikelser från vad som följer av direktivet. Det kan gälla uttag av avgifter, krav på godkännande från betalaren för att en betalningstransaktion ska anses vara godkänd, bevisning om att en genomförd betalningstransaktion varit godkänd, betalarens ansvar vid obehöriga betalningstransaktioner, återbetalning av godkända betalningstransaktioner, betalningsorderns oåterkallelighet och om ansvar för icke genomförda eller bristfälligt genomförda betalningstransaktioner. Det finns också möjlighet att låta mikroföretag omfattas av direktivets regler om rättigheter och skyldigheter för

tillhandahållande och användning av betaltjänster på samma sätt som konsumenter. Regeringen anser dock att mikroföretag inte bör likställas med konsumenter. När det gäller frågan om tvistlösning utanför domstol föreslår regeringen att Allmänna reklamationsnämnden bör pröva sådana tvister när betaltjänstanvändaren är en konsument.

Konsumentkreditlagen gäller före betaltjänstdirektivets regler i tillämpliga delar. Regeringen framhåller i detta sammanhang att det för närvarande pågår en beredning av ett förslag till ny konsumentkreditlag i Regeringskansliet. Syftet är att genomföra det nya konsumentkreditdirektiv som antogs 2008.¹ Utformningen av de regler som enligt betaltjänstdirektivets artikel 51.4 kan bli tillämpliga på tillhandahållande av betaltjänster kommer därmed troligen att förändras inom kort. Det förändrar dock inte den grundläggande bedömningen att reglerna i konsumentkreditdirektivet har företräde framför reglerna i betaltjänstdirektivet.

Avgifter

Huvudregeln är att betaltjänstleverantören inte får ta ut någon avgift för fullgörandet av sina informations-, skydds- och korrigeringsskyldigheter förutom i vissa fall som särskilt anges. Dessutom föreslås att betalaren och betalningsmottagaren, när avgift får tas ut, ska betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör tar ut vid sådana betalningstransaktioner som inte medför någon valutaväxling. Om en betalningsmottagare vill begära en särskild avgift, eller i stället en nedsättning av kostnaden, när betalaren använder ett visst betalningsinstrument får betaltjänstleverantören inte hindra detta.

Undantag

Parterna i ett ramavtal om betaltjänster får avtala bort vissa bestämmelser i lagen om betaltjänster när det gäller betalningstransaktioner med betalningsinstrument som enbart rör låga belopp. De beloppsgränser som anges i direktivet ska gälla.

Godkännande av betalningstransaktioner

Betalaren ska godkänna en betalningstransaktion genom att lämna sitt samtycke till att den genomförs. Enligt artikel 54.2 "ska" ett godkännande lämnas i den form som avtalats mellan betalaren och dennes betaltjänstleverantör. Av avtalet torde det framgå hur betalaren godkänner en betalningstransaktion eller en serie transaktioner, liksom den tidpunkt vid vilken betalaren godkänner betalningstransaktionen. Exempelvis kan parterna avtala om att överföringar med autogiro godkänns av betalaren i förväg genom att ett medgivande till överföring med autogiro lämnas till betalningsmottagaren och kommer betalarens betaltjänstleverantör tillhanda.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 1987/102/EEG.

Begränsning av betalningsinstruments användning

Betalningstjänstleverantören får förbehålla sig rätten att spärra betalningsinstrumentet under vissa förutsättningar, men ska då som huvudregel informera betalaren om spärran. När det inte längre finns några skäl att ha kvar spärran ska den hävas. Alternativt kan betalningstjänstleverantören då förse betalaren med ett nytt betalningsinstrument. Betalningstjänstleverantören ska dock inte informera betalaren om spärran i de fall då sådan information skulle äventyra ”objektivt motiverade säkerhetsskäl” eller vara förbjuden enligt någon annan författning. Ett exempel på när information inte ska lämnas är när betalaren misstänks ha använt betalningsinstrumentet för penningtvätt.

Betalningstjänstleverantörens skyldigheter vid utfärdande av betalningsinstrument

En betalningstjänstleverantör som utfärdar ett betalningsinstrument ska förvissa sig om att de personliga säkerhetsanordningarna i betalningsinstrumentet inte är tillgängliga för andra än den eller de betalningstjänstanvändare som har rätt att använda instrumentet. Betalningsinstrument ska enbart skickas efter föregående beställning. Detta gäller dock inte i fråga om betalningsinstrument som ersätter ett annat sådant instrument.

Betalningstjänstanvändaren ska när som helst kunna göra en anmälan om ett förlorat, stulet, missbrukat eller obehörigen använt betalningsinstrument. Efter en sådan anmälan ska betalningstjänstleverantören så snart som möjligt se till att betalningsinstrumentet inte kan användas. Betalningstjänstleverantören ska på betalningstjänstanvändarens begäran göra det möjligt för denne att styrka att en anmälan har lämnats och bevara sådan information som möjliggör detta i 18 månader.

Om en betalningstjänstleverantör i enlighet med lagens bestämmelser om informationskrav har lämnat eller tillgängliggjort information om betalningstransaktionen och användaren inte gör en anmälan inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot, ansvarar användaren för transaktionens belopp.

Återbetalning av autogiro- och korttransaktioner

En betalare har rätt till återbetalning av en godkänd och genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, om transaktionsbeloppet inte angavs när betalaren godkände transaktionen och denne kan visa att beloppet överstiger vad han rimligen kunde ha förväntat sig.

Betalaren kan begära återbetalning av en betalningstransaktion som initierats av eller via en betalningsmottagare upp till åtta veckor från den dag när hans konto debiterades. Betalningstjänstleverantören ska, inom tio dagar från det att leverantören mottog begäran om återbetalning, antingen betala tillbaka hela beloppet eller motivera varför någon återbetalning inte görs. Om betalningstjänstleverantören vägrar att återbeta beloppet, ska leverantören ge betalaren information om vart denne kan vända sig för att få ärendet prövat.

Genomförande av betalningstransaktioner

En betalningsorder är mottagen när den tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om detta inte sker på en bankdag, ska ordern anses ha tagits emot närmast följande bankdag. Betaltjänstleverantörer får dock fastställa en brytpunkt nära bankdagens slut och behandla de betalningsorder som inkommer efter denna tidpunkt som om de tagits emot närmast följande bankdag. Betalaren och leverantören kan avtala om en tidpunkt för mottagandet som avviker från huvudregeln.

Om en betaltjänstleverantör vägrar att utföra en betalningsorder, ska denne snarast meddela betaltjänstanvändaren detta och ange både skälen för vägran och hur betaltjänstanvändaren bör gå till väga för att korrigera något fel från dennes sida som lett till vägran. Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för en sådan underrättelse om en rätt att ta ut avgift framgår av ramavtalet mellan parterna. Betalarens betaltjänstleverantör får dock inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder om betalaren har uppfyllt alla villkor i deras ramavtal. Betaltjänstleverantören ska dock inte utföra en betalningsorder eller underrätta betaltjänstanvändare om skälen för vägran när detta är förbjudet i lag. En betalningsorder som inte har utförts på grund av betaltjänstleverantörens vägran ska anses icke mottagen vid tillämpningen av vissa regler om kreditering av konton och bristfälligt utförande av betalningstransaktioner.

En betaltjänstanvändare får som huvudregel inte återkalla en betalningsorder när den har mottagits av betalarens betaltjänstleverantör. Om en betalningstransaktion har initierats av eller via betalningsmottagaren, får betalaren inte återkalla betalningsordern efter att ha gett sitt godkännande till betalningsmottagaren. Vid överföring med autogiro får betalaren dock återkalla en betalningsorder senast i slutet av bankdagen före den dag då medlen ska debiteras hans konto. Om parterna har kommit överens om att betalningstransaktionen ska genomföras en viss dag får betaltjänstanvändaren återkalla en betalningsorder senast i slutet av bankdagen före den avtalade dagen för genomförande. Efter dessa respektive tidpunkter får betalningsordern enbart återkallas om detta avtalats mellan parterna. I fråga om betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren krävs också betalningsmottagarens godkännande för att återkallelse ska få ske.

Betaltjänstleverantörerna ska överföra hela betalningstransaktionens belopp utan att dra av några avgifter. Betalningsmottagaren och dennes betaltjänstleverantör får dock komma överens om att betaltjänstleverantören får dra av sina egna avgifter. I så fall ska hela betalningstransaktionens belopp och avgifterna redovisas separat för betalningsmottagaren. Om andra avgifter dras från det överförda beloppet, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren får hela transaktionsbeloppet. Vid betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör se till att denne får hela transaktionsbeloppet.

Genomförandetid och valuteringsdag

Reglerna om längsta genomförandetid och om valuteringsdag ska tillämpas på betalningstransaktioner i Sverige som görs i euro eller i svenska kronor. Dessutom gäller reglerna för betalningstransaktioner i Sverige som innebär växling mellan svenska kronor och euro. Om en sådan betalningstransaktion är gränsöverskridande gäller reglerna enbart om transaktionen görs i euro. Reglerna ska också vara tillämpliga på andra betalningstransaktioner såvida inte något annat har avtalats mellan parterna. Parterna kan dock inte avtala bort reglerna om valuteringsdag och tillgängliggörande av medel. Parterna får heller inte avtala om en längre tid för genomförande än fyra bankdagar.

När betalarens betaltjänstleverantör har mottagit en betalningsorder ska leverantören se till att det belopp som ska överföras krediteras på betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästa bankdag. Om betalningstransaktionen initieras på papper får tiden förlängas med ytterligare en bankdag. För tiden fram till den 1 januari 2012 får parterna dock avtala om en maximal genomförandetid på tre bankdagar. Regler om detta tas in i övergångsbestämmelser till den nu aktuella lagstiftningen. När kontanter sätts in på betalkonto hos en betaltjänstleverantör ska denne se till att beloppet görs tillgängligt och valuterat så snart som möjligt efter den tidpunkt då medlen togs emot. Om den som sätter in kontanterna inte är konsument, ska betaltjänstleverantören valuterat beloppet och göra det tillgängligt senast nästföljande bankdag.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto ska vara senast den bankdag när dennes betaltjänstleverantör fick beloppet krediterat på sitt konto. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska se till att beloppet ställs till betalningsmottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediterats betaltjänstleverantörens konto. Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto ska vara tidigast den dag då beloppet debiteras kontot.

Ansvar för fel och brister

Om en viss unik identifikationskod uppges när en betalningsorder lämnas, anses ordern ha utförts korrekt för den betalningsmottagare som angetts genom koden. Om koden är felaktig är betaltjänstleverantören inte ansvarig för att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Om en betalningsorder initieras av betalaren ansvarar hans betaltjänstleverantör gentemot honom för att betalningstransaktionen genomförs korrekt. Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att transaktionsbeloppet har krediterats på betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör vara ansvarig gentemot betalningsmottagaren för att transaktionen genomförs korrekt. Om betalarens betaltjänstleverantör är ansvarig för att transaktionen genomförs korrekt ska betalarens leverantör utan onödigt dröjsmål återbetala transaktions-

beloppet till betalaren och återställa det debiterade kontots ställning. Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig för att transaktionen genomförs korrekt ska mottagarens leverantör snarast ställa transaktionsbeloppet till betalningsmottagarens förfogande. Om en betalningstransaktion inte har genomförts, eller genomförts bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör på begäran snarast försöka spåra transaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

Om en betalningsorder har initierats av eller via betalningsmottagaren, svarar betalningsmottagarens betaltjänstleverantör gentemot denne för att betalningsordern överförs till betalarens betaltjänstleverantör. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar också inför betalningsmottagaren för hantering av beloppet. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska se till att beloppet ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet har krediterats betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto. Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte genomförs eller genomförs bristfälligt, och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör har uppfyllt sina skyldigheter, är det i stället betalarens betaltjänstleverantör som ansvarar inför betalaren. Betalarens betaltjänstleverantör ska då på lämpligt sätt och utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet och återställa det debiterade kontots ställning. Om en betalningstransaktion inte har genomförts, eller genomförts bristfälligt, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör på begäran snarast försöka spåra transaktionen och underrätta betalningsmottagaren om resultatet.

Varje betaltjänstleverantör ska, gentemot sin betaltjänstanvändare, ansvara för de eventuella avgifter och räntekostnader som betaltjänstanvändaren drabbats av på grund av att en betalningstransaktion inte genomförts eller genomförts på ett bristfälligt sätt.

En betaltjänstleverantör som har fått utge ersättning till en betaltjänstanvändare i enlighet med ansvarsreglerna i lagen om betaltjänster har rätt till ersättning från en annan betaltjänstleverantör eller mellanhand, om denne orsakat det fel eller den brist som grundat ersättningsskyldigheten.

En betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte har uppfyllt sina förpliktelser enligt reglerna om godkännande och genomförande av betalningstransaktioner drabbas inte av ansvar om detta berodde på osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter bortom leverantörens kontroll som var omöjliga att avvärja, eller då leverantörens agerande berodde på krav i lagstiftning.

Behandling av personuppgifter m.m.

Av betaltjänstdirektivets artikel 79 framgår att medlemsstaterna ska tillåta att betalningssystem och betaltjänstleverantörer behandlar personuppgifter när det är nödvändigt för att säkerställa förebyggande, undersökning och

avslöjande av betalningsbedrägerier. Personuppgiftsbehandlingen ska ske i enlighet med det s.k. dataskyddsdirektivet² som innehåller bestämmelser om behandling av personuppgifter.

Regeringen föreslår att det införs särskilda bestämmelser i lagen om att betaltjänstleverantörer och sådana personer som har ansvar för betalningssystem får granska betalningstransaktioner för att kunna säkerställa att betalningsbedrägerier kan förebyggas, undersökas och avslöjas. Bestämmelser om behandling av personuppgifter införs i lagen om betaltjänster, som ska tillämpas utöver personuppgiftslagen. De flesta remissinstanser tillstyrker förslaget. Datainspektionen framhåller dock att en långtgående rätt för betaltjänstleverantörer att samla in, behandla och utbyta personuppgifter förutsätter särskild registerlagstiftning.

En betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem ska få föra register om det är nödvändigt för leverantörens eller den ansvariges granskning av betalningstransaktioner. Sådana register får innehålla uppgifter om en persons identitet, betalkontonummer eller motsvarande samt de övriga uppgifter som framkommit vid granskningen av den eller de misstänkta betalningstransaktionerna. Uppgifter ur registret som har lämnats över till polis eller åklagare får lämnas ut till andra betaltjänstleverantörer och ansvariga för betalningssystem. Sådana uppgifter får inte lämnas ut till den registrerade.

De uppgifter som förs in i ett register ska gallras efter en viss tid. Regeringen föreslår att bestämmelser om när gallring ska ske tas in i den nu föreslagna lagstiftningen. En uppgift i ett register ska gallras om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts, om en lagakraftvunnen dom eller ett beslut har meddelats med anledning av de lämnade uppgifterna eller senast tre år efter det att uppgifter lämnats till polis eller åklagare. Uppgifter som inte lämnas till polis eller åklagare ska gallras senast tre år efter det att uppgifterna samlades in.

Personuppgiftslagens bestämmelser om rättelse och skadestånd ska tillämpas när personuppgifter behandlas enligt lagen om betaltjänster.

Tystnadsplikt avseende uppgifter i ett register som förs enligt lagen gäller för den som är verksam hos en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem.

Tillträde till betalningssystem

I betaltjänstdirektivets artikel 28 behandlas frågan om betaltjänstleverantörers rätt att få tillträde till betalningssystem. Regeringen framhåller att de regler som styr betaltjänstleverantörers rätt att få tillträde till betalningssystem ska vara objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Reglerna får inte hindra tillträde i större omfattning än vad som krävs för att skydda mot risker och värna systemets stabilitet. Regler som uppfyller dessa krav

² Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

ska tillämpas gentemot banker, kreditmarknadsföretag, institut för elektroniska pengar och institut som undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2002:149) om elektroniska pengar, betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer som är juridiska personer samt motsvarande utländska företag.

I propositionen anför regeringen att prövningen av om ett visst betalningssystem tillträdesregler begränsar betalningsleverantörernas tillträde till ett betalningssystem i större omfattning än nödvändigt får göras av ansvarig tillsynsmyndighet och ytterst avgöras i rättstillämpningen.

Tillsyn och ingripanden

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer, och över att alla betaltjänstleverantörer följer bestämmelserna om informationskrav och genomförande av betalningstransaktioner i lagen om betaltjänster. För de betaltjänstleverantörer som inte är betalningsinstitut gäller i övrigt bestämmelserna i de lagar som reglerar deras verksamhet.

Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer och de som ansvarar för betalningssystem ska lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter till Finansinspektionen som inspektionen begär.

Finansinspektionen föreslås också få göra platsundersökningar hos ett betalningsinstitut, en registrerad betaltjänstleverantör eller ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige när det är nödvändigt. Dessutom föreslår regeringen att Finansinspektionen ska få göra platsundersökningar hos en filial eller ett ombud till ett betalningsinstitut eller ett ombud till en registrerad betaltjänstleverantör, om det behövs för tillsynen av institutet eller betaltjänstleverantören. En undersökning hos en registrerad betaltjänstleverantör får enbart omfatta den verksamhet som avser tillhandahållande av betaltjänster.

Finansinspektionen ska vidare inom ramen för sin tillsyn samarbeta med och utbyta information med andra behöriga myndigheter inom EES. Finansinspektionen ska på begäran av en behörig myndighet i ett annat EES-land lämna eller kontrollera information som behövs för att den myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn.

En behörig myndighet från ett annat EES-land får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen, och inspektionen får också delegera uppgiften att genomföra en platsundersökning till en behörig myndighet i ett annat EES-land.

Finansinspektionen ska samverka med andra myndigheter som ansvarar för tillsyn över regler som är tillämpliga på betaltjänstleverantörer, t.ex. avseende personuppgiftsbehandling eller penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om delegering sker enligt regeringens förslag innebär det en överlåtelse av tillsynsansvaret till en utländsk myndighet. Detta utgör en internationell överenskommelse enligt 10 kap. regeringsformen, vilket i sin tur medför att bestämmelsen om överlåtelse av förvaltningsuppgift i 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen blir tillämplig. Bestämmelsen anger att riksdagen i lag får bemyndiga regeringen eller en annan myndighet att i särskilda fall besluta om en sådan överlåtelse. Om uppgiften innefattar myndighetsutövning ska beslutet fattas med tre fjärdedels majoritet av de röstande. Detta innebär att beslutet i det aktuella lagstifningsärendet bör fattas med iakttagande av bestämmelserna i 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen, på samma sätt som skett vid införandet av liknande bestämmelser i annan lagstiftning (bet. 2005/06:FiU22 s. 13 och prop. 2006/07:5 s. 323).

Ikraftträdande och övergångsregler

Lagen om betaltjänster samt de följdändringar i annan lagstiftning som syftar till att i svensk rätt genomföra betaltjänstdirektivet och införa bestämmelser som kompletterar förordning (EG) nr 924/09 om gränsöverskridande betalningar ska träda i kraft den 1 augusti 2010.

Juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan krav på att ha tillstånd enligt lagen om betaltjänster. Om Finansinspektionen redan har tillräckligt med information om dessa personer för att kunna konstatera att de uppfyller tillståndskraven, får Finansinspektionen ge dem tillstånd att verka som betalningsinstitut även utan föregående ansökan.

Finansiella institut som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007, och som är dotterföretag till ett moderföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, får bedriva betaltjänstverksamhet utan att ansöka om tillstånd för denna enligt lagen om betaltjänster. En förutsättning är att institutet underrättar Finansinspektionen om verksamheten senast den 25 september 2010.

Fysiska och juridiska personer som uppfyller kraven för att bli registrerade betaltjänstleverantörer får fortsätta med sin verksamhet utan att ha beviljats något undantag t.o.m. den 30 april 2011.

Fram till utgången av december 2011 får kreditering av en betalningsmottagares betaltjänstleverantörs konto ske inom högst tre bankdagar från det att en betalningsorder har mottagits i enlighet med lagens bestämmelser.

Regeringen föreslår också att det införs en särskild övergångsbestämmelse om ändringar i befintliga ramavtal mellan betaltjänstanvändare och betaltjänstleverantörer.

Konsekvenser för institut, kunder, myndigheter och domstolar

Det bör enligt regeringen framhållas att direktivet till stora delar uppställer bestämmelser som måste införas likformigt i medlemsstaterna. I dessa delar har varje medlemsstat relativt begränsade möjligheter att påverka de effekter som regleringen får på berörda aktörer. I vissa delar medger direktivet dock att medlemsstaterna själva avgör om eller i vilken utsträckning en viss regel ska tillämpas.

Det är enligt regeringen svårt att uppskatta hur många företag som i dag är finansiella institut som påverkas av den nu föreslagna regleringen med de ytterliga kostnader som det innebär att söka tillstånd och driva verksamhet som betalningsinstitut. Enligt uppgift från Finansinspektionen fanns det 131 finansiella institut i november 2009 som bedrev verksamhet (penningöverföring) som omfattas av den nya lagstiftningen. Regeringen bedömer dock att lagstiftningens och övergångsbestämmelsernas utformning innebär att de berörda företagens administrativa kostnader i samband med införandet av de nya rörelsereglerna minskar jämfört med vad som vore fallet om direktivets möjligheter till såväl undantag från tillståndsplikt som övergångsbestämmelser inte hade genomförts.

I syfte att minska de administrativa kostnaderna för samtliga betaltjänstleverantörer (såväl betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer som andra betaltjänstleverantörer) föreslås en övergångsregel i samband med att den nu föreslagna lagstiftningen införs. Övergångsregeln gör det möjligt att lämna information om villkorsändringar i befintliga avtal och omförhandla avtalsvillkor utan att ny information skickas ut på papper till varje enskild betaltjänstanvändare. Detta bör enligt regeringen medföra betydande besparingar för de berörda företagen. Regeringen bedömer att när det gäller hur lagförslaget kommer att påverka betaltjänstanvändarna kommer de förmodligen, åtminstone initialt, att drabbas av de kostnader som betaltjänstleverantörerna har för att följa kraven i lagen om betaltjänster. På något längre sikt bör betaltjänstanvändarna dock kunna dra nytta av en ökad konkurrens på marknaden för betaltjänster, vilket i sin tur bör kunna leda till lägre priser för sådana tjänster.

Finansutskottets ställningstagande

Enligt utskottet innebär förslagen i den föreliggande propositionen att direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden genomförs i svensk lagstiftning på ett väl avvägt sätt.

Med anledning av Svensk Handels skrivelse att artikel 52.3 i betaltjänstdirektivet bör införas i svensk lagstiftning så att tilläggsavgifter vid kortbetalningar tillåts anförs utskottet följande. Utskottet delar regeringens bedömning att det är angeläget att kontantanvändningen i samhället minskar och att ett förbud mot tilläggsavgifter skapar tydligare regler och skapar incitament för minskad kontantanvändning. Utskottet förutsätter dock att regeringen följer utvecklingen på området och vidtar nödvändiga

åtgärder om det i framtiden visar sig nödvändigt för att syftet att förstärka konkurrensen mellan betalningar och öka effektiviteten i betalssystemet ska uppnås.

Finansbolagens förening har i en skrivelse till utskottet föreslagit att kortsystem som Visa och Master Card inte ska omfattas av definitionen av generella betalssystem i 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Regeringen redogör i propositionen (s. 276–278) för sin bedömning och konstaterar att de begränsningar som nu föreslås av vilka system som omfattas av kravet på icke-diskriminerande tillträdesregler, grundar sig på harmoniserad unionsrätt som måste genomföras i Sverige. Regeringen anför därefter att det inte finns utrymme för att, vid genomförandet av direktivet, frångå den definition av generella betalningssystem som har gjorts i direktivet. Utskottet delar denna uppfattning.

Utskottet tillstyrker propositionen med en smärre ändring av korrekturkaraktär och föreslår att riksdagen beslutar med kvalificerad majoritet i enlighet med 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

Minskad användning av kontanter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att minska användningen av kontanter i samhället med hänvisning till det arbete som pågår för att minska kontanthantering i samhället.

Motionen

I motion Fi242 av Hans Olsson (s) yrkande 1 föreslår motionären att användningen av kontanter i det svenska samhället ska minskas. Motionären anför att det finns stora fördelar med en minskad användning av kontanter. Sedlar och mynt kostar pengar att framställa och byta ut. En undersökning som gjorts av Swedbank visar att hanteringen av sedlar och mynt årligen kostar de svenska företagen 11 miljarder kronor. En snabb minskning av kontanthantering skulle också minska antalet rån, även om brottsligheten på sikt kommer att bestå. Det finns emellertid en rad praktiska och tekniska problem för både företag och privatpersoner som måste lösas innan man på allvar kan gå över från kontant- till korthantering. Staten bör därför ta initiativ till samtal med olika branschorganisationer för att utveckla planer för hur kontanthantering i respektive bransch kan avvecklas.

Utvecklingen av användningen av kontanter respektive kort

Kort om utvecklingen av användningen av kontanter

Sett ur ett långt tidsperspektiv, från 1950-talet och framåt, har kontantanvändningen i det svenska samhället minskat relativt dramatiskt. Under de senaste femton åren har dock nedgången stannat av, och användningen av kontanter började återigen öka mot slutet av 1990-talet och under första halvan av 2000-talet.

Enligt Riksbankens årsredovisning har emellertid det genomsnittliga värdet av kontanter i cirkulation minskat något under de senaste två åren, från i genomsnitt 109,5 miljarder kronor under 2007 till i genomsnitt 106,5 miljarder kronor under 2009. Det ger en minskning på 2,7 %. I årsredovisningen görs det dock ingen analys av om nedgången beror på en trendmässig minskning av kontantanvändningen eller om nedgången är ett resultat av finanskrisen och den svagare konjunkturen.

Kort om utvecklingen av användningen av kort

Användningen av kort har ökat mycket kraftigt sedan mitten av 1990-talet, och speciellt stor är uppgången efter 2001. Kortanvändningen är nu ungefär lika stor i Sverige som i övriga nordiska länder, i vilka antalet kortbetalningar tidigare var betydligt högre än i Sverige. Till skillnad från i de övriga nordiska länderna används dock kontanter fortfarande i hög grad i Sverige, trots ett kraftigt ökat antal kortbetalningar.

Kostnaderna för kontant- och korthantering

Riksbanken har under senare år gjort ett antal undersökningar om svenskarernas betalningssätt. En av Riksbankens undersökningar, som bygger på uppgifter från 2002, visar att de samhällsekonomiska kostnaderna för att hantera kontanter är ca 6,6 miljarder kronor per år, motsvarande 0,3 % av BNP. Antalet kontanta betalningar i ekonomin skattades i undersökningen till 1,4 miljarder per år, vilket skulle ge en samhällsekonomisk kostnad per kontant betalning på i genomsnitt 4,6 kr.

Den samhällsekonomiska kostnaden för kortbetalningar uppskattades till 1,9 miljarder kronor, motsvarande 0,1 % av BNP. Antalet kortbetalningar skattades till 589 miljoner per år, vilket skulle ge en samhällsekonomisk kostnad per kortbetalning på i genomsnitt 3 kr.

Undersökningen tyder på att en genomsnittlig kortbetalning är ca 35 % billigare än en kontant betalning och att en övergång till mer kortbetalningar skulle ge en relativt stor samhällsekonomisk besparing.

Eftersom skillnaderna i rörliga kostnader vid de olika betalningssätten är stora visar Riksbankens undersökning att det är mest kostnadseffektivt att använda kontanter vid betalningar av köp under 70 kr (2002 års siffror). Över 70 kr var kortbetalningar det mest kostnadseffektiva betalningsmedlet. En medelkonsument började dock betala med kortet först när priset på varan översteg 123 kr. Skillnaden mellan åldrar var dock mycket stor. En

20-åring använde kort redan vid ett pris på 60 kr medan en 60-åring använde kort vid inköp på 179 kr, allt räknat som ett genomsnitt. Ungdomars användning av kort ligger alltså relativt nära vad som är samhällsekonomiskt effektivt. Det kan enligt Riksbanken innebära att betalningsmönstret kommer att ändras med kommande generationer.

För att få ned kontantanvändningen i ekonomin är det, enligt Riksbanken, viktigt att kostnaderna för olika typer av betalningar bli synliga. I dag syns inte kostnaderna, men de drabbar ändå konsumenterna genom att varor och tjänster blir dyrare. Betalningar bör i hög grad prissättas öppet, t.ex. genom avgifter för uttag i bankautomater, enligt Riksbanken.

Finansutskottets ställningstagande

I Riksbanken pågår för närvarande ett samarbete med bankerna för att minska kontanthandlingen i samhället. Den nu föreslagna lagstiftningen innebär också ett förbud mot avgifter för kortbetalningar, vilket kan väntas leda till färre kontantbetalningar och ökad kortanvändning. Utskottet anser sig därmed inte motiverat att ta något initiativ i frågan och avstyrker därmed motion Fi242 yrkande 1.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2009/10:220 Betaltjänster:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om betaltjänster,
2. lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173),
3. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
4. lag om ändring i lagen (2010:000) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
5. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
6. lag om ändring i lagen (2010:000) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
7. lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet,
8. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
9. lag om ändring i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),
10. lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ,
11. lag om ändring i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
12. lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Motion från allmänna motionstiden hösten 2009

2009/10:Fi242 av Hans Olsson (s):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för en minskad användning av kontanter.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om betaltjänster

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor.

I denna lag finns också bestämmelser om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

Definitioner

2 § Med *betaltjänster* avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in på och ta ut kontanter från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltning av kontot,

2. genomförande av betalningstransaktioner, inklusive överföring av medel som även kan täckas av ett kreditutrymme, genom

a) autogiro,

b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller

c) kontobaserade betalningar,

3. utfärdande av betalningsinstrument,

4. inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts,

5. penningöverföring, eller

6. genomförande av betalningstransaktioner där

a) betalaren godkänner transaktionen med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och

b) betalningen sker till systemoperatören, som endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

3 § Med *betaltjänstleverantörer* avses i denna lag följande tillhandahållare av betaltjänster:

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, Celex 32007L0064).

2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

3. betalningsinstitut och de fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 §,

4. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,

5. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–4 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG²,

6. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,

7. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och

8. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

4 § I denna lag betyder

1. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

2. *bankdag*: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

3. *betalare*: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

4. *betalkonto*: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänst-användares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

5. *betalningsinstitut*: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

6. *betalningsinstrument*: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,

7. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

8. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

9. *betalningssystem*: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

² EUT L 319, 5.12.2007, s. 1 (Celex 32007L0064).

10. *betalningstransaktion*: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

11. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

12. *debitera*: att medel dras från ett konto,

13. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

14. *grupp*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

15. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

16. *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

17. *kreditera*: att medel tillförs ett konto,

18. *kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

19. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

20. *penningöverföring*: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

21. *ramavtal*: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

22. *referensväxelkurs*: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

23. *referensräntesats*: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

24. *registrerad betaltjänstleverantör*: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

25. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

26. *unik identifikationskod*: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

27. *valuteringsdag*: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

5 § Ett betalningsinstitut och ett annat företag ska anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,

2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller

3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser ska även ett betalningsinstitut och en fysisk person anses ha, om

1. den fysiska personen

a) äger minst 20 procent av kapitalet i betalningsinstitutet,

b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i betalningsinstitutet,

c) på annat sätt har sådant inflytande över betalningsinstitutet att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller

2. det finns en annan likartad förbindelse mellan denna person och betalningsinstitutet.

Undantag från tillämpningsområdet

6 § Denna lag gäller inte tjänster som

1. består av yrkesmässig, fysisk transport av kontanter,

2. ger möjlighet till uttag av kontanter i samband med inköp av varor eller tjänster,

3. består av valutaväxling genom utbyte av kontanter,

4. tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stödjer betalningstjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel,

5. baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller

6. består av uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten

a) agerar för en eller flera kortutfärdares räkning,

b) inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto, och

c) inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §.

7 § Denna lag gäller inte betalningstransaktioner som

1. sker med pappersbaserade instrument som checkar, växlar, kuponger, resecheckar, postanvisningar eller utbetalningsavier,

2. består av icke yrkesmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet,

3. genomförs mellan deltagare i ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper,

4. genomförs mellan betaltjänstleverantörer, deras ombud eller filialer för egen räkning,

5. uteslutande sker i kontanter direkt från betalaren till betalningsmottagaren, utan medverkan av någon mellanhand,

6. sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelskommissionär, eller

7. avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt 3 samt av värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument.

Denna lag gäller inte heller transaktioner som genomförs mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utom när en annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand.

2 kap. Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Tillståndsplikt

1 § För att tillhandahålla en eller flera betaltjänster krävs tillstånd av Finansinspektionen, om inte något annat framgår av 2 eller 3 §. När det gäller svenska tillhandahållare av betaltjänster, får tillstånd ges endast ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES finns i 3 kap. 26 och 27 §§.

Undantag från tillståndsplikt

2 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

3. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,

4. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–3 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG,

5. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,

6. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och

7. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

3 § En fysisk eller juridisk person får ansöka hos Finansinspektionen om att undantas från tillståndsplikt enligt 1 §. Inspektionen ska besluta om ett sådant undantag om

1. genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de senaste 12 månaderna inte överstiger ett belopp motsvarande 3 miljoner euro per månad,

2. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,

3. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt tillämpliga delar av denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

4. det för juridiska personer finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget, och

5. den som ska ingå i ett företags styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget eller ansvara för betaltjänstverksamheten och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen av om villkoret enligt första stycket 1 är uppfyllt, ska hänsyn även tas till de förväntade totala betalningstransaktionerna i företagets affärsplan.

4 § Finansinspektionen ska registrera dem som har beviljats undantag enligt 3 §.

En registrerad betaltjänstleverantör ska underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar som påverkar dess möjlighet att uppfylla villkoren för undantag enligt 3 §.

Bestämmelser om register finns i 8 kap. 5 §.

5 § En registrerad betaltjänstleverantör som inte längre uppfyller villkoren i 3 § första stycket 1 eller 2 ska ansöka om tillstånd enligt 1 §. Ansökan ska göras inom 30 dagar från den dag då villkoren inte längre uppfylldes.

En registrerad betaltjänstleverantör ska avföras ur registret om leverantören anmäler att den inte längre tillhandahåller betaltjänster eller om det på annat sätt framgår att leverantörens verksamhet med betaltjänster har upphört.

Förutsättningar för tillstånd

6 § Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska ges, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas

a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster, och

b) i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

4. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och

5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller ersättare för denna person är lämplig för en sådan uppgift och har tillräcklig insikt och erfarenhet.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag³ eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar)⁴ ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket 4 om lämplighetsprövning tillämpas på tillsynsorganet.

7 § Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

8 § Bestämmelserna om ägarprövning i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även för betalningsinstitut.

Prövning av ansökan

9 § Finansinspektionen ska meddela beslut i fråga om tillstånd att tillhandahålla betaltjänster eller om undantag från tillståndsplikt inom tre månader från den dag då en fullständig ansökan inkom och ansökningsavgiften betalats. Om beslut inte meddelats i rätt tid, ska tillstånd anses ha meddelats eller undantag anses ha beviljats av Finansinspektionen.

³ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

⁴ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1 (Celex 32003R1435).

Bemyndiganden

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster enligt 6 § första stycket 2.

3 kap. Särskilda bestämmelser om betalningsinstituts och registrerade betaltjänstleverantörers rörelse

Startkapital

1 § Ett betalningsinstitut ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut i fråga om tillstånd motsvarar

1. minst 20 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 5,
2. minst 50 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 6,
3. minst 125 000 euro, om tillståndet omfattar någon av betaltjänsterna enligt 1 kap. 2 § 1–4.

Kapitalkrav

2 § Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 eller 4 §. Betalningsinstitutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa två belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning gäller 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 6 samma lag.

Ett betalningsinstitut som tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, eller ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsföretag får inte vid beräkning av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

För ett betalningsinstitut som har bytt redovisningsvaluta gäller att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

3 § Kapitalkravet enligt 2 § beräknas enligt en metod som utgår från

1. en andel av institutets fasta omkostnader,
2. betalningsvolymen i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning, eller
3. summan av ränteinkomster, ränteutgifter, mottagen kommission och mottagna avgifter samt övriga rörelseintäkter, i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning.

Beslut om vilken metod som ett betalningsinstitut ska tillämpa i varje enskilt fall meddelas av Finansinspektionen.

4 § På grundval av en utvärdering av betalningsinstitutets riskhanteringsprocesser och interna kontrollmekanismer får Finansinspektionen besluta att kapitalkravet, beräknat enligt 3 §, ska höjas eller sänkas. Höjningen eller sänkningen får inte överstiga 20 procent av detta belopp.

Närliggande tjänster och annan verksamhet

5 § Utöver att tillhandahålla betaltjänster får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tillhandahålla närliggande tjänster och driva annan verksamhet.

Finansinspektionen får förbjuda ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör att driva annan verksamhet. Ett sådant beslut får meddelas om verksamheten försämrar eller kan komma att försämrans betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens finansiella sundhet eller Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn över institutet eller leverantören.

Inlåning och kreditgivning i betaltjänstverksamheten

6 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller
2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 2, 3, 4 eller 6 om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,
2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion, och
3. kredit via betalningsinstrument som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES återbetalas inom 12 månader.

Betalningsinstitut får endast bevilja kredit enligt andra stycket om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

Skyddskrav

7 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska vidta särskilda åtgärder för att skydda en betaltjänstanvändares medel som mottagits för genomförande av betalningstransaktioner och som överstiger ett belopp motsvarande 300 euro. Sådana medel ska

1. hållas avskilda från betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens egna tillgångar och medel som innehas för annans räkning än betaltjänstanvändares, eller

2. omfattas av en försäkring eller garanti som ger samma skydd för betaltjänstanvändaren som om medlen hålls åtskilda enligt 1.

Medel för genomförande av transaktioner enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska deponeras på ett särskilt konto hos en svensk bank, ett svenskt kreditmarknadsföretag eller utländskt bank- eller kreditföretag eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

Första och andra styckena gäller även i de fall då ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tar emot medel där en andel ska användas för framtida betalningstransaktioner och återstoden för andra tjänster än betaltjänster. Om det inte går att fastställa hur stor andel av användares medel som kommer att användas till betalningstransaktionerna, får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, om det är möjligt att på grundval av historiska uppgifter och efter tillstånd av Finansinspektionen, göra en uppskattning av denna andel.

Bevarande av uppgifter

8 § Ett betalningsinstitut ska bevara samtliga relevanta uppgifter som rör sådana förhållanden som regleras i 2, 3, 7 och 8 kap. i minst fem år.

Revision och redovisning

9 § Ett betalningsinstitut ska ha minst en revisor som utses av stämman. Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor. Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen.

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på betalningsinstitut som drivs i ekonomisk förening.

10 § Ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska lämna separata redovisningsuppgifter över den verksamhet som omfattar betaltjänster.

Huvudkontor och hemvist

11 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person ska ha sitt huvudkontor i Sverige. En fysisk person som är registrerad betaltjänstleverantör ska ha sin hemvist i Sverige.

Tystnadsplikt

12 § Den som är eller har varit knuten till ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller leverantören.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

I 6 kap. 9 § finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt 6 kap. 1 §.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

13 § Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Upplysningsskyldighet

14 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer är skyldiga att lämna ut sådana uppgifter som avses i 12 § första stycket, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

15 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 14 § får besluta att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 14 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr

1435/2003 ska det som anges om styrelseledamöter i första stycket tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet.

Ansvarsbestämmelse

16 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 15 §.

Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress samt personnummer eller motsvarande,
2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för de som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,
3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, och
4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 8 kap. 5 §.

Tillhandahållande av betaltjänster i ett annat land inom EES genom ombud

18 § Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera ombudet enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt andra stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera ombud eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till ombudet, eller om anlitandet av ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet inom EES

19 § Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt första stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till filialen, eller om anlitaandet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

20 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt 19 § togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas.

Svenska betalningsinstituts gränsöverskridande verksamhet inom EES

21 § Ett betalningsinstitut som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som betalningsinstitutet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

22 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt 21 § togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska bedrivas.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet utanför EES

23 § Ett betalningsinstitut får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta en filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Informationskrav

24 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska säkerställa att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänst-användarna om detta förhållande.

Ett betalningsinstitut som bedriver betaltjänstverksamhet genom en filial enligt detta kapitel ska säkerställa att filialen informerar betal-tjänstanvändarna om detta förhållande.

Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten

25 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den verksamhet som avses i 17–19, 21 eller 23 § ska institutet eller leverantören underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES

26 § Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett utländskt företag som avses i första stycket får tillhandahålla betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från den behöriga myndigheten i företagets hemland som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets eller filialens organisation och de tjänster som ombudet eller filialen avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets eller filialens adress och ansvariga ledning.

27 § Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får tillhandahålla betaltjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster betalningsinstitutet avser att tillhandahålla i Sverige.

Uppdragsavtal

28 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för betaltjänstverksamheten får bara ges om betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens internkontroll och

Finansinspektionens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören följer de regler som gäller för verksamheten.

Bemyndiganden

29 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av kapitalkrav enligt 2 § första stycket,
2. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera medel enligt 6 §,
3. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera de medel för genomförandet av betalningstransaktioner som avses i 7 § andra stycket och hur stor andel av medlen hos betalningsinstitut eller registrerade betaltjänstleverantörer som omfattas av skyddskraven enligt 7 § tredje stycket,
4. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 8 §, och
5. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska iakta och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 28 §.

4 kap. Informationskrav vid tillhandahållande av betaltjänster

Avgifter för information

1 § En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänst-användare för att tillhandahålla information enligt detta kapitel.

En betaltjänstleverantör får dock, om leverantören och betaltjänst-användaren kommit överens om det, ta ut avgifter för information som lämnas på begäran av användaren och som är mer omfattande eller ges mer frekvent än enligt detta kapitel eller för information som ges med hjälp av andra kommunikationsmedel än de som anges i ett ramavtal.

Avgifter enligt andra stycket ska vara skäliga och motsvara betaltjänst-leverantörens faktiska kostnader.

Information om avgifter i vissa fall

Information om extra avgifter eller nedsättning av avgift

2 § Om betalningsmottagaren erbjuder en nedsättning av en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska mottagaren informera betalaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Om en betaltjänstleverantör begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska denne informera betaltjänstanvändaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Valuta och valutaväxling

3 § Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av betalningstransaktionen och på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, ska den som erbjuder betalaren denna tjänst informera betalaren om alla avgifter för tjänsten samt den växelkurs som ska användas.

Betalaren ska godkänna valutaväxlingstjänsten innan betalningstransaktionen genomförs.

Informationsskyldighet vid enstaka betalningstransaktioner

Förhandsinformation

4 § Innan ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås, ska betaltjänstleverantören informera betaltjänstanvändaren om

1. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,
2. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
3. det sammanlagda avgiftsbeloppet som användaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Betaltjänstleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge användaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för betalningstransaktionen.

Leverantören ska också göra information enligt 10 § tillgänglig för användaren.

5 § Information enligt 4 § ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

På begäran av betaltjänstanvändaren ska informationen tillhandahållas på papper eller något annat varaktigt medium.

6 § Om ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås på distans på begäran av betaltjänstanvändaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 4 och 5 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att betaltjänsten har genomförts.

Information till betalaren

7 § Så snart som möjligt efter det att en betalningsorder har tagits emot ska betalarens betaltjänstleverantör tillhandahålla betalaren följande information:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,

3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och

4. datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Information till betalningsmottagaren

8 § Så snart som möjligt efter det att betalningstransaktionen har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör tillhandahålla mottagaren följande information:

1. uppgifter som gör det möjligt för mottagaren att identifiera transaktionen och, när det är lämpligt, uppgift om betalaren samt information som har bifogats transaktionen,

2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,

3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen, och

4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

9 § Betaltjänstleverantören är inte skyldig att lämna eller göra information tillgänglig enligt 4–8 §§, om sådan information redan ges eller kommer att ges till betaltjänstanvändaren på grundval av ett ramavtal mellan användaren och en annan betaltjänstleverantör.

Informationsskyldighet vid ramavtal

Förhandsinformation

10 § I rimlig tid innan ett ramavtal sluts ska betaltjänstleverantören ge betaltjänstanvändaren följande information:

1. leverantörens namn och adress och, i tillämpliga fall, adress till dess ombud eller filial,

2. uppgift om att leverantören har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster och att leverantören, dess filialer och ombud har registrerats hos behörig myndighet,

3. en beskrivning av det huvudsakliga innehållet i den betaltjänst som tillhandahålls,

4. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,

5. hur ett godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges samt hur det kan återkallas enligt 5 kap. 13–15 §§,

6. när en betalningsorder ska anses mottagen enligt 5 kap. 9 § första stycket,

7. tidpunkter för mottagande av en order enligt 5 kap. 9 § tredje stycket, om sådana har fastställts av leverantören,

8. hur lång tid det som längst tar att genomföra en transaktion,

9. möjligheten att avtala om begränsningar i användningen av betalningsinstrumentet enligt 19 §,

10. vilka avgifter som användaren ska betala till leverantören och, när det är tillämpligt, detaljavgifter om dessa,

11. de räntor och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan och relevant dag, index eller underlag för att bestämma referensräntan eller referensväxelkursen,

12. sådan omedelbar tillämpning av ändrade räntesatser eller växelkurser som kan avtalas om enligt 14 § samt de informationskrav som är förenade med detta,

13. i förekommande fall, de kommunikationsmedel som ska användas för överföring av information och underrättelser mellan parterna, inklusive tekniska krav på användarens utrustning,

14. hur ofta och på vilket sätt som information enligt denna lag ska lämnas till eller göras tillgänglig för användaren,

15. vilket språk som ska användas i ramavtalet samt på vilket språk kommunikationen mellan leverantören och användaren ska ske,

16. användarens rätt att få ramavtalets villkor samt information enligt 13 §,

17. de åtgärder som användaren ska vidta för att skydda betalningsinstrumentet och hur användaren ska anmäla att ett betalningsinstrument kommit bort eller obehörigen använts,

18. i förekommande fall, under vilka omständigheter leverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt 5 kap. 4 §,

19. vilket ansvar betalaren har enligt lagen (2010:000) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument,

20. hur och inom vilken tidsfrist som användaren ska underrätta leverantören om felaktigt genomförda betalningstransaktioner eller obehöriga transaktioner,

21. leverantörens ansvar för genomförande av transaktioner enligt 5 kap. 25–29 §§,

22. villkoren för återbetalning enligt 5 kap. 6–8 §§,

23. i förekommande fall, uppgift om att användaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 14 § om användaren inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar leverantören om att användaren inte godkänner dem,

24. avtalets löptid,

25. om uppsägningstider och avgifter för uppsägning enligt 14 § fjärde stycket eller 15 §,

26. eventuella avtalsbestämmelser om vilket lands lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och

27. vilka förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som finns för användaren.

Tillgång till information och villkor enligt ramavtalet

11 § Information enligt 10 § ska tillhandahållas på papper eller annat varaktigt medium, uttryckas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på annat språk som parterna kommer överens om.

12 § Om ett ramavtal ingås på distans på begäran av betaltjänst-användaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 10 och 11 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.

13 § Betaltjänst-användaren har under avtalsförhållandet alltid rätt att på begäran få avtalsvillkoren för ramavtalet samt den information som anges i 10 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren.

Ändringar av villkoren enligt ramavtalet

14 § En betaltjänstleverantör och en betaltjänst-användare kan komma överens om att en användare ska bli bunden av en villkorsändring som leverantören föreslår, om användaren inte före den dag då ändringen föreslås träda i kraft meddelar leverantören att han inte accepterar det nya villkoret. Leverantören måste föreslå ändringar, på det sätt som anges i 11 §, minst två månader innan de ska börja tillämpas.

Ändrade räntesatser eller växelkurser får tillämpas omedelbart, om leverantören och användaren kommit överens om detta och ändringen grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen. Användaren ska dock snarast möjligt på det sätt som anges i 11 § under-rättas om att leverantören tillämpar en ny räntesats, om inte parterna har avtalat att informationen ska lämnas eller göras tillgänglig med en viss regelbundenhet eller på ett visst sätt.

Användaren har rätt att med omedelbar verkan och avgiftsfritt säga upp ramavtalet före den dag då ändringen föreslås bli tillämplig. Användaren ska informeras om detta när leverantören föreslår ändringen.

Uppsägning av ramavtal

15 § Betaltjänst-användaren får säga upp ramavtalet med omedelbar verkan, såvida inte parterna har kommit överens om en uppsägningstid. Betaltjänstleverantören får inte göra gällande en längre uppsägningstid för användaren än en månad.

Om leverantören säger upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, ska uppsägningstiden vara minst två månader.

Ett ramavtal som har ingåtts för en bestämd tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid ska kunna sägas upp avgiftsfritt av användaren efter tolv månader.

När leverantören får ta ut en avgift för uppsägningen, ska avgiften motsvara de faktiska kostnader som uppsägningen medför för leveran-tören. Periodiska avgifter för betaltjänster ska betalas endast för tiden

fram till det att avtalet upphör att gälla. Om sådana avgifter har betalats i förskott, ska de återbetalas i motsvarande omfattning.

Information innan en betalningstransaktion enligt ett ramavtal genomförs

16 § När en betalare tar initiativ till en betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal ska betaltjänstleverantören, på begäran av betalaren, lämna följande uppgifter till betalaren innan transaktionen genomförs:

1. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
2. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 2, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Information till betalaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

17 § Efter det att betalarens betalkonto har debiterats eller, om betalaren inte använder något betalkonto, efter det att betalaren lämnat en betalningsorder till betaltjänstleverantören ska denne utan onödigt dröjsmål och på det sätt som anges i 11 §, tillhandahålla följande information till betalaren:

1. uppgifter som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. uppgift om valuteringsdag för debitering eller datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i första stycket inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras tillgänglig på ett överenskommet sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen oförändrad.

På begäran av betalaren ska betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla information enligt första stycket i pappersform.

Information till betalningsmottagaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

18 § När en betalningstransaktion har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör utan onödigt dröjsmål och på det sätt

som anges i 11 §, tillhandahålla följande information till betalningsmottagaren:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera transaktionen samt, när det är lämpligt, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen,

2. transaktionens belopp i den valuta som krediteras betalningsmottagarens betalkonto,

3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen och den ränta som betalningsmottagaren eventuellt ska betala, och

4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i första stycket inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras tillgänglig på ett överenskommet sätt så att betalningsmottagaren kan lagra och återskapa informationen oförändrad.

På begäran av betalningsmottagaren ska betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla denna information i pappersform.

Undantag från kraven på information

19 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att lämna information enligt 10 och 16 §§ vid tillhandahållande av betaltjänster som genomförs med användning av elektroniska pengar eller betalningsinstrument som enligt ramavtal bara

1. kan användas för enskilda betalningstransaktioner till ett belopp motsvarande högst 30 euro,

2. kan användas för betalningar upp till ett totalt belopp motsvarande högst 150 euro, eller

3. lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger ett belopp motsvarande 150 euro.

En betaltjänstleverantör är dock skyldig att, innan betaltjänster enligt första stycket tillhandahålls, lämna information till betalaren om

1. hur betalningsinstrumentet kan användas,

2. ansvar för obehöriga betalningstransaktioner,

3. avgifter, och

4. var betalaren på ett lättillgängligt sätt kan finna den information som anges i 10 §.

För betaltjänster enligt första stycket får betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören komma överens om att leverantören inte behöver följa bestämmelserna om

1. hur villkor i ramavtal ändras enligt 14 §, eller

2. information till betaltjänstanvändare vid enskilda betalningstransaktioner enligt 17 och 18 §§.

I de fall som avses i tredje stycket 2 ska betaltjänstleverantören dock tillhandahålla eller göra tillgänglig en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen, betalningstransaktionens belopp och avgifter. Om betalningsinstrumentet används anonymt eller om leverantören av andra skäl inte har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen, behöver leverantören inte tillhandahålla eller göra tillgänglig en sådan hänvisning. Leverantören ska dock ge betalaren möjlighet att kontrollera det belopp som har lagrats på betalningsinstrumentet.

Tvingande bestämmelser

20 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna.

5 kap. Genomförande av betaltjänster

Avgifter

1 § En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänstanvändare för fullgörandet av sin informationsskyldighet samt av skydds- och korrigeringsåtgärder enligt detta kapitel förutom i de fall som anges i 10, 15 och 23 §§. När avgifter får tas ut enligt någon av dessa bestämmelser ska de vara skäligen och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Om en betalningstransaktion inte medför någon valutaväxling, ska betalaren och betalningsmottagaren betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör tar ut.

Betaltjänstleverantören får inte hindra en betalningsmottagare från att erbjuda betalaren en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument.

En betalningsmottagare får inte ta ut någon avgift av betalaren vid användning av ett betalningsinstrument.

Betalningsinstrument som avser låga belopp

2 § För sådana betalningsinstrument som avses i 4 kap. 19 § första stycket får betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren i ramavtal komma överens om

1. att leverantören inte behöver underrätta användaren att betalningsordern har avisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har utförts,

2. att betalaren inte får återkalla betalningsordern efter att ha godkänt att den genomförs,

3. andra tidsgränser för genomförandet än de som anges i 18–22 §§, eller

4. att det inte ska vara möjligt att spärra betalningsinstrumentet.

Godkännande av en betalningstransaktion

3 § En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren har lämnat sitt samtycke till att den genomförs.

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

4 § I ramavtal mellan betalaren och betaltjänstleverantören får leverantören förbehålla sig rätten att spärra betalningsinstrumentet när det finns

1. risk för en icke säker användning av betalningsinstrumentet,
2. misstanke om att betalningsinstrumentet obehörigen använts, eller
3. i fråga om betalningsinstrument med kreditutrymme, en väsentligt ökad risk för att betalaren inte kan betala.

En betaltjänstleverantör som spärrar ett betalningsinstrument enligt första stycket ska informera betalaren om spärren och skälen till denna.

Betalaren ska informeras innan betalningsinstrumentet spärras eller så snart som möjligt efter det att spärren har införts. Någon information till betalaren får dock inte lämnas om det skulle vara oförenligt med annan lag eller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte göra detta.

Betaltjänstleverantören ska häva spärren av betalningsinstrumentet eller ersätta det med ett nytt betalningsinstrument så snart det inte längre finns skäl att låta spärren kvarstå.

Betaltjänstleverantörens skyldigheter avseende betalningsinstrument

5 § Betaltjänstleverantören ska

1. se till att den personliga koden till betalningsinstrumentet inte görs tillgänglig av leverantören för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,
2. inte skicka betalningsinstrument till någon som inte har beställt det, förutom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,
3. se till att användare när som helst har möjlighet att på lämpligt sätt anmäla till leverantören att ett betalningsinstrument har kommit bort eller obehörigen använts eller begära att en spärr hävs enligt 4 § fjärde stycket, och
4. förhindra användning av betalningsinstrumentet när en anmälan enligt 3 har lämnats.

En betaltjänstleverantör ska under 18 månader efter det att en anmälan eller en begäran enligt första stycket 3 lämnats bevara information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att visa att en anmälan eller begäran har lämnats. Sådan information ska lämnas till användaren om användaren begär det.

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare

6 § En betalare har rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör om betalningstransaktionen initierats av eller via betalningsmottagaren, och

1. betalningstransaktionens exakta belopp inte angavs i samband med att den godkändes, och

2. betalningstransaktionens belopp överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och andra relevanta omständigheter.

På begäran av betaltjänstleverantören ska betalaren informera leverantören om sådana omständigheter som avses i första stycket 2. Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen.

Om betalaren och betaltjänstleverantören har avtalat om att en referensväxelkurs ska tillämpas på betalningstransaktionen, och den avtalade referensväxelkursen har använts, får betalaren inte hävda att förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda på grund av den växelkurs som tillämpats.

7 § En betalare och en betaltjänstleverantör får i ett ramavtal komma överens om att betalaren inte har rätt till återbetalning när denne har gett sitt godkännande, direkt till leverantören, till att en betalningstransaktion genomförs och antingen leverantören eller betalningsmottagaren lämnade information om den kommande transaktionen eller gjorde sådan information tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före den sista betalningsdagen.

8 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att återbetala beloppet till betalaren om betalaren inte begärde återbetalning inom åtta veckor från det att medlen debiterades kontot.

Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning ska betaltjänstleverantören antingen återbetala det belopp som transaktionen avser eller ange skälen för att återbetalning vägras med uppgift om vart betalaren kan vända sig för att få ärendet prövat.

Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder

9 § Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder är den tidpunkt då ordern tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om tidpunkten för mottagande inte är en bankdag för leverantören, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstanvändare som initierar en betalningsorder och en betaltjänstleverantör får komma överens om att tidpunkten för mottagandet av en betalningsorder ska vara en annan än den som anges i första stycket. Om den överenskomna tidpunkten inte är en bankdag för betalarens betaltjänstleverantör, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstleverantör får fastställa en tidpunkt nära bankdagens slut då en betalningsorder senast tas emot. En betalningsorder som tas emot efter den tidpunkten ska anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

Vägran att utföra en betalningsorder

10 § En betaltjänstleverantör som vägrar att utföra en betalningsorder ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast inom de tidsfrister som anges i 18 och 19 §§. Av underrättelsen ska framgå

1. om möjligt, skälen för vägran, och
2. vilket förfarande som tillämpas för att rätta till fel som kan ha föranlett vägran.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för en underrättelse enligt första stycket om

1. det finns skäligen grund för vägran, och
2. leverantören får ta ut sådan avgift enligt ett ramavtal med betaltjänstanvändaren.

11 § Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om den har initierats av betalaren eller betalningsmottagaren såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot annan lag.

12 § Vid tillämpning av 18, 19 och 25–29 §§ ska en betalningsorder som betaltjänstleverantören har vägrat att utföra anses inte ha blivit mottagen av leverantören.

Återkallelse av betalningsorder

13 § När en betalningstransaktion initieras av betalaren, får denne inte återkalla en betalningsorder efter det att den har tagits emot av betalarens betaltjänstleverantör.

14 § När en betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter det att denne har överfört ordern eller gett sitt godkännande till att genomföra transaktionen till mottagaren.

Vid autogiro får betalaren, trots första stycket och utan att det påverkar rätten till återbetalning, återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.

Om en betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör har avtalat enligt 9 § om den tidpunkt vid vilken en betalningsorder ska anses vara mottagen, får användaren trots första stycket återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

15 § Efter de tidpunkter som anges i 13 och 14 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör. För att återkallelse efter de tidpunkter som anges i 14 § första och andra styckena ska få ske, krävs även att betalningsmottagaren godkänner återkallelsen.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för återkallande enligt första stycket om möjligheten att ta ut sådan avgift framgår av ramavtalet med den betaltjänstanvändare som återkallat betalningsordern.

Överförda och mottagna belopp

16 § Betaltjänstleverantören får göra avdrag från det belopp som ska överföras endast under de förutsättningar som anges i andra och tredje styckena.

Betalningsmottagaren och mottagarens betaltjänstleverantör får avtala om att leverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras mottagaren. Betalningstransaktionens belopp utan avdrag för avgifter och avgifterna ska då redovisas var för sig i den information som lämnas till betalningsmottagaren.

Om andra avgifter än de som avses i andra stycket dras av från det överförda beloppet, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern. Om betalningstransaktionen initierats av eller via mottagaren, ska mottagarens betaltjänstleverantör se till att mottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern.

Genomförandetid och valuteringsdag

17 § Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller för betalningstransaktioner i Sverige som genomförs i euro eller i svenska kronor.

Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller också för betalningstransaktioner där det sker en växling mellan euro och svenska kronor, om

1. växlingen sker i Sverige, och
2. när det gäller en transaktion till eller från ett annat land, överföringen av medlen mellan länderna sker i euro.

Bestämmelserna i 18–22 §§ är även tillämpliga på andra betalningstransaktioner än de som anges i första och andra styckena. Bestämmelserna i 18, 19, 21 och 22 §§ är dock inte tillämpliga, om annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören. Om användaren och leverantören, med avvikelse från 18 § första stycket, avtalar om när kreditering av betalningsmottagarens leverantörs konto senast ska ske, får tidpunkten inte vara senare än fyra bankdagar efter det att betalningsordern mottagits enligt 9 §.

18 § När en betalningsorder har mottagits enligt 9 §, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

För betalningstransaktioner som initierats på papper får betaltjänstleverantören förlänga tiden med en bankdag.

19 § En betalningsorder som har initierats av eller via en betalningsmottagare ska genomföras inom de tidsfrister som har överenskommit mellan betalningsmottagaren och dennes betaltjänstleverantör.

För autogiro gäller att en betalningsorder ska lämnas i sådan tid att betalningstransaktionen kan slutföras på den överenskomna förfalldagen.

20 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska valutera och göra betalningstransaktionens belopp tillgängligt på mottagarens betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras mottagarens leverantörs konto.

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

21 § Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen, ska denne göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i 18 och 19 §§.

22 § Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos en betaltjänstleverantör ska leverantören se till att beloppet görs tillgängligt och valutas så snart som möjligt efter den tidpunkt då medlen togs emot.

Om den som sätter in kontanter på ett betalkonto inte är konsument, ska beloppet göras tillgängligt och valutas senast nästföljande bankdag.

Ansvar och återkrav

23 § Om en betalningsorder utförts med hjälp av en unik identifikationskod, ska betalningsordern anses ha utförts korrekt i förhållande till den betalningsmottagare som angetts i identifikationskoden.

Om den unika identifikationskod som angetts av betaltjänstanvändaren är felaktig, ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt 25–29 §§ för att betalningstransaktionen inte har genomförts eller för brister i genomförandet av transaktionen.

Betaltjänstleverantören till den betaltjänstanvändare som lämnade betalningsordern ska dock vidta skäligen åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg. Leverantören får ta ut en avgift av användaren för de åtgärder som vidtas, om ett ramavtal med användaren medger det.

24 § Även om en betaltjänstanvändare lämnar information till betaltjänstleverantören utöver den som anges i 4 kap. 4 § första stycket 1 eller 10 § 4 är leverantören bara ansvarig för genomförandet av en betalningstransaktion i enlighet med den unika identifikationskod som användaren har angett.

Betalningstransaktioner som initierats av betalaren

25 § Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för att en betalningsorder som betalaren har initierat utförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att mottagarens leverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp enligt 18 §, ansvarar mottagarens leverantör gentemot mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

26 § Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion enligt 25 § första stycket, ska leverantören utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet i en transaktion som inte genomförts eller genomförts bristfälligt till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en transaktion enligt 25 § andra stycket ska leverantören så snart som möjligt ställa transaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande eller kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Om en betalare har initierat en betalningsorder, och betalningstransaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör på begäran av betalaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

27 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren för att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande enligt 20 § och för att en betalningsorder som initierats av eller via mottagaren överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör i enlighet med 19 §.

En betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket och har försökt utföra en betalningsorder ska så snart som möjligt överföra den berörda betalningsordern på nytt till betalarens betaltjänstleverantör.

28 § Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, utom då mottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren enligt 27 §.

En betalares betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket ska återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om en betalningstransaktion initierats av eller via betalningsmottagaren, och transaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska mottagarens betaltjänstleverantör på begäran av mottagaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta mottagaren om resultatet.

29 § Betaltjänstleverantörerna ansvarar gentemot sina respektive betaltjänstanvändare för sådana avgifter och räntor som användare ska betala till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Meddelande om felaktigt genomförda betalningstransaktioner

30 § Betaltjänstleverantören får kräva att betaltjänstanvändaren ansvarar för betalningstransaktionens belopp, om användaren inte underrättar leverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om att transaktionen genomförts på ett felaktigt sätt. Detsamma gäller om leverantören har lämnat information om transaktionen till användaren eller gjort informationen tillgänglig för denne enligt bestämmelserna i 4 kap. och användaren inte underrättar leverantören inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot.

Rätt till återkrav

31 § Om en betalningstransaktion inte genomförs eller genomförs bristfälligt och felet är hänförligt till en betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte är ansvarig gentemot betaltjänstanvändare enligt 25–29 §§, har den leverantör som ansvarar gentemot en användare enligt dessa bestämmelser rätt till ersättning av den leverantör eller mellanhand som orsakade att transaktionen inte genomfördes eller genomfördes bristfälligt.

Ersättningen ska motsvara de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändare, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt 25–29 §§.

Befrielse från ansvar

32 § Ansvar enligt detta kapitel inträder inte i fall av osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den som åberopar omständigheterna inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar. Ansvar enligt detta kapitel inträder inte heller då en betaltjänstleverantör handlar i enlighet med svensk lag eller unionsrätt.

Tvingande bestämmelser

33 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i 1 § första stycket, 6–8 §§, 13–15 §§ och 25–30 §§.

6 kap. Behandling av personuppgifter m.m.*Tillämpningsområde*

1 § Om en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem granskar betalningstransaktioner för att kunna upptäcka sådana transaktioner som leverantören eller den ansvarige för betalnings-

systemet misstänker eller har skälig grund att misstänka utgör ett led i bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster, får leverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem behandla personuppgifter samt föra register enligt 2–9 §§ vilka gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Personuppgiftsbehandling

2 § Om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt 1 § får följande personuppgifter behandlas:

1. uppgifter om identitet i betaltjänstanvändares pass eller annan identitetshandling, och
2. unika beteckningar som identifierar en viss person som betaltjänst-användare.

Ändamål för register

3 § Register får föras av en betaltjänstleverantör eller den som har ansvar för ett betalningssystem, om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt 1 §.

Innehåll

4 § Ett register som avses i 1 § får endast innehålla

1. namn och person-, samordnings- eller organisationsnummer,
2. betalkontonummer eller motsvarande,
3. sådana unika beteckningar som avses i 2 § 2, och
4. de övriga uppgifter som framkommit vid granskning av betalningstransaktioner enligt 1 §.

Utlämnande av uppgifter

5 § Om misstanke om bedrägeri kvarstår efter närmare analys, får uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster lämnas till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Uppgifter i ett register som avses i 1 § får lämnas ut till betaltjänstleverantörer och de som har ansvar för ett betalningssystem när uppgifterna har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Utlämnande av uppgifter enligt andra stycket får ske trots 3 kap. 12 § denna lag, 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 4 kap. 4 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar.

6 § Uppgifter ur ett register som avses i 1 § som har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten i enlighet med 5 § första stycket får inte lämnas ut till den registrerade.

Gallring

7 § En uppgift i ett register som avses i 1 § ska gallras

1. om en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten beslutar att inte inleda eller att lägga ner en utredning om bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster,

2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,

3. om en domstol har meddelat dom eller beslut med anledning av de lämnade uppgifterna och domen eller beslutet vunnit laga kraft,

4. senast tre år efter det att uppgifter lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av 5 § första stycket, eller

5. senast tre år efter det att uppgifter insamlats, om uppgifterna inte dessförinnan lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av 5 § första stycket.

En betaltjänstleverantör eller en ansvarig för ett betalningssystem som får kännedom om en omständighet som innebär att en uppgift ska gallras enligt första stycket 1, 2 eller 3 ska underrätta dem som leverantören eller den ansvarige för betalningssystemet har lämnat ut uppgiften till enligt 5 § andra stycket.

Rättelse och skadestånd

8 § Bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Tystnadsplikt

9 § Den som är verksam hos en betaltjänstleverantör eller hos den som har ansvar för ett betalningssystem får inte obehörigen röja uppgifter i ett register som avses i 1 § eller uppgifter som lämnats ut med stöd av 5 § andra stycket.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

7 kap. Tillträde till betalningssystem

1 § Den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska se till att reglerna om tillträde till betalningssystemet är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Reglerna får inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att skydda mot risker i verksamheten och för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa stabilitet.

Reglerna om tillträde till betalningssystem får inte begränsa faktiskt deltagande i andra betalningssystem eller diskriminera betaltjänstleverantörer på grund av den juridiska form i vilken deras verksamhet bedrivs.

2 § En betaltjänstleverantör enligt 1 kap. 3 § som är en juridisk person får inte nekas tillträde till ett betalningssystem, om betaltjänstleverantören uppfyller sådana krav för tillträde till betalningssystemet som uppställts i enlighet med 1 §.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller inte för

1. betalningssystem enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden, eller

2. betalningssystem i vilka en betaltjänstleverantör verkar eller kan verka både som betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör samt är ensam ansvarig för betalningssystemets ledning, och denne betaltjänstleverantör tillåter andra betaltjänstleverantörer att delta i betalningssystemet utan att dessa kan förhandla om avgifter mellan sig avseende betalningssystemet.

8 kap. Tillsyn och ingripanden

Tillsynens omfattning

1 § Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i denna lag och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001⁵ följs.

För betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer omfattar tillsynen även att deras betaltjänstverksamhet drivs enligt andra författningar som reglerar dess verksamhet, bolagsordning, stadgar samt interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar dess verksamhet. I fråga om tillsynen över övriga betaltjänstleverantörer enligt 1 kap. 3 § gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar deras verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot någon som har ansvar för betalningssystem för överträdelse av 7 kap. 1 och 2 §§.

2 § Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer och den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Platsundersökning

3 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett betalningsinstitut,
2. en registrerad betaltjänstleverantör, och

⁵ EUT L 266, 9.10.2009, s. 11 (Celex 32009R0924).

3. utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige enligt 3 kap. 26 och 27 §§.

Om det behövs för tillsynen av ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller leverantören, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller leverantören.

En undersökning hos en registrerad betaltjänstleverantör får endast omfatta den verksamhet som avser tillhandahållande av betaltjänster.

Samarbete mellan behöriga myndigheter

4 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska dessutom samarbeta och utbyta information med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får delegera uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett betalningsinstitut som står under dess tillsyn till en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Register över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer

5 § Finansinspektionen ska föra ett register över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer. Registret ska innehålla uppgifter om vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla. Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Revision

6 § En revisor eller en särskild granskare ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett betalningsinstitut får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar institutets verksamhet,
2. kan påverka institutets fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag i betalningsinstitutets moderföretag

eller dotterföretag eller i ett företag som har en likartad förbindelse med betalningsinstitutet.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska med avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet.

Ingripande mot betalningsinstitut

8 § Om ett betalningsinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska betalningsinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

9 § Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 §, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

10 § Finansinspektionen ska återkalla ett betalningsinstituts tillstånd, om en person som ingår i institutets styrelse eller är verkställande direktör inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 4 eller om en person som är ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 5. Detta får dock bara ske om inspektionen först har beslutat att anmärka för institutet att personen inte uppfyller kraven och om han eller hon ändå finns kvar i styrelsen, som verkställande direktör eller som ansvarig för betaltjänstverksamheten efter det att en av inspektionen bestämd tid på högst tre månader har gått ut.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten.

Det som föreskrivs om verkställande direktör i första och andra styckena gäller också en ställföreträdare för verkställande direktör.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket om återkallelse av tillstånd tillämpas på tillsynsorganet.

11 § Finansinspektionen ska återkalla betalningsinstitutets tillstånd om

1. institutet har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. institutet inte inom ett år från det att tillståndet beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,
3. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drevit sådan verksamhet som tillståndet avser,
4. det skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet om institutet fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet,
5. institutet har förklarat sig avstå från tillståndet,
6. institutet har överlåtit hela sin verksamhet som avser betaltjänster, eller
7. institutet försatts i konkurs eller beslut fattats om att institutet ska träda i tvångslikvidation.

I de fall som avses i första stycket 1–4 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

12 § Om tillståndet återkallas får Finansinspektionen besluta om hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

13 § Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett betalningsinstitut överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.*Straffavgift***14 §** Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

15 § Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt andra stycket avse endast verksamheten med betaltjänster.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

16 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör inte lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 27 § i tid, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

18 § En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

19 § Finansinspektionens beslut om straffavgift eller förseningsavgift får verkställas enligt utskökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 § En straffavgift eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska företag

21 § Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel⁶ och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller ett genom ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

⁶ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1781).

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

22 § Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26 eller 27 § har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

23 § Om en registrerad betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finansinspektionen förelägga den registrerade betaltjänstleverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad betaltjänstleverantör som avses i 2 kap. 5 § inte inkommer med ansökan om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga betaltjänstleverantören att inkomma med en ansökan. Om betaltjänstleverantören inte rättar sig efter föreläggandet ska inspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss betaltjänstverksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

24 § Om någon driver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt första eller andra stycket som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Vite

25 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Överklagande

26 § Finansinspektionens beslut enligt 23 § tredje stycket och 24 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Bemyndiganden

27 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett betalningsinstitut, en registrerad betaltjänstleverantör eller den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och

2. sådana avgifter som avses i 7 §.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.
  2. Genom lagen upphävs lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
  3. Juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan krav på tillstånd enligt denna lag. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd enligt 2 kap. 6 och 7 §§ är uppfyllda för en sådan juridisk person ska Finansinspektionen meddela tillstånd oavsett om den juridiska personen har ansökt om tillstånd eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda juridiska personen innan tillstånd meddelas.
  4. Finansiella institut som inlett verksamhet med betalningsförmedling före den 25 december 2007 och som är dotterföretag till ett moderföretag som omfattas av gruppbasead tillsyn enligt 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och har underrättat Finansinspektionen om detta senast den 25 september 2010, ska inte omfattas av krav på tillstånd enligt 2 kap.
  5. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 och uppfyller kraven för undantag från tillståndsplikt i 2 kap. 3 § får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan att ha beviljats undantag enligt denna lag.
  6. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster den 25 december 2007 eller senare och som vid lagens ikraftträdande driver verksamhet som fordrar tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag får fortsätta att driva verksamheten om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag har getts in före den 1 augusti 2010, till dess att ansökan prövats slutligt, dock längst till den 1 november 2010.

7. Till och med utgången av december 2011 får kreditering av en betalningsmottagares betaltjänstleverantörs konto, med avvikelse från 5 kap. 19 §, ske inom en tid av högst tre bankdagar efter det att en betalningsorder har mottagits i enlighet med 5 kap. 9 §. För betalningstransaktioner som initierats på papper får kreditering under samma förutsättningar, med avvikelse från 5 kap. 18 §, ske inom en tid av högst fyra bankdagar.

8. Sådana ändringar i ramavtal som avser förhållanden enligt 4 kap. 10–19 §§ och som syftar till att införa villkor i enlighet med de krav som följer av nämnda paragrafer ska, oavsett vad som stadgas i avtalet, kunna genomföras genom att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänst-användaren om ändringarna minst en månad före den dag då de föreslås börja tillämpas. Ändringar som gynnar betaltjänstanvändaren får genomföras utan att meddelas denne i förväg. Om betaltjänstanvändaren inte godkänner de föreslagna ändringarna ska användaren meddela leverantören detta före det datum då ändringen föreslås träda i kraft.

2 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Härigenom föreskrivs att 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a §²

Vad som gäller om tystnadsplikt i svenska kreditinstituts och värdepappersbolags verksamhet hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelse och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelser om användningen av uppgifter om betalningsförsummelse och kreditmissbruk finns även i 7 §.

Vad som gäller om tystnadsplikt i svenska kreditinstituts, *betalningsinstituts* och värdepappersbolags verksamhet hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelse och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, *utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:000) om betaltjänster* samt utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

¹ Lagen omtryckt 1981:737.

² Senaste lydelse 2007:530.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 3, 13, 14 och 14 a §§ lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,

5. för börser och clearingorganisationer 12 kap. 9 § och 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden,

6. för centrala värdepappersförvarare 2 kap. 6 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,

7. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–11 §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder,

8. för utgivare av elektroniska pengar 2 kap. 8 § samt 5 kap. 6 och 7 §§ lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

9. för företag som driver inlåningsverksamhet 2 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet, *och*

10. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

9. för företag som driver inlåningsverksamhet 2 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

10. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, *och*

11. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:000) om betaltjänster.

13 §²

Verkställande direktören ska varje år till registreringsmyndigheten ge in en bestyrkt kopia av

1. filialens redovisningshandlingar och revisionsberättelse för det senaste räkenskapsåret,

¹ Senaste lydelse 2007:536.

² Senaste lydelse 2008:96.

2. motsvarande handlingar för företaget i dess helhet, om de gjorts offentliga i företagets hemland.

Första stycket 1 gäller inte, om företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget, 2. är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller 4. är ett europakooperativ.	2. är ett kreditinstitut, <i>betalningsinstitut</i> eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller 4. är ett europakooperativ.

Handlingar som avses i första stycket ska ges in inom tre månader efter det att det utländska företagets redovisningshandlingar och revisionsberättelse lades fram för företagets delägare, dock senast sju månader från det att filialens räkenskapsår gick ut. Handlingarna ska vara upprättade på eller översatta till svenska.

Med en bestyrkt kopia jämfställs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

14 §³

För filialens bokföring och revision gäller, utöver vad som föreskrivits i 11–13 §§, i tillämpliga delar detsamma som för ett svenskt företag av motsvarande slag.

Skyldighet att upprätta årsredovisning gäller inte om företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget, 2. är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller 4. är ett europakooperativ.	2. är ett kreditinstitut, <i>betalningsinstitut</i> eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller 4. är ett europakooperativ.

Om filialen är skyldig att avsluta den löpande bokföringen men till följd av *bestämmelsen* i andra stycket inte upprättar någon års-

Om filialen är skyldig att avsluta den löpande bokföringen men till följd av andra stycket inte upprättar någon årsredovisning,

³ Senaste lydelse 2006:604.

redovisning, *skall* den i stället *ska* den i stället upprätta ett upprätta ett årsbokslut. För årsbokslut. För årsbokslutet tillämpas tillämpas

1. i filial till företag som avses i andra stycket 1 eller 4 och som inte är att hänföra till samma stycke 2 eller 3, bestämmelserna i 6 kap. 4–11 §§ bokföringslagen (1999:1078),

2. i filial till företag som avses i andra stycket 2, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), och

3. i filial till företag som avses i andra stycket 3, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen.

14 a §⁴

Regeringen eller, *efter regeringens bemyndigande*, *Finansinspektionen* får *utfärda närmare föreskrifter om avfattning och innehåll i den redovisning som enligt 11–14 §§ skall lämnas för verksamhet i filial till*

1. utländskt kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, och

2. utländskt försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Regeringen eller *den myndighet som regeringen bestämmer* får *meddela* föreskrifter om avfattning och innehåll i den redovisning som enligt 11–14 §§ *ska* lämnas för verksamhet i filial till

1. utländskt kreditinstitut, *betalningsinstitut* eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, och

---

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

⁴ Senaste lydelse 1995:1558.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:000) om
ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer
m.m.

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. i stället för dess lydelse enligt lagen (2010:000) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2009/10:204 Föreslagen lydelse

12 §

Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Förvaltningen och räkenskaperna ska, även om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, granskas av minst en revisor, om verksamheten omfattas av

- lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige,
- lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
- lagen (2004:46) om investeringsfonder,
- lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet, *eller* lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, *eller* lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, *eller*
– *lagen (2010:000) om betaltjänster.*

I fall som avses i andra stycket ska revisorn ha den kompetens som enligt lag gäller för revisorn i ett svenskt företag av motsvarande slag som driver angiven verksamhet.

Till revisor får även utses ett registrerat revisionsbolag. Dessutom får en eller flera revisorssuppleanter utses.

Verkställande direktören ska se till att en revisor utses och att denne inom tre månader efter räkenskapsårets slut för granskning får redovisningshandlingarna i original eller bestyrkt kopia.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag är tillämplig på kreditinstitut *och* värdepappersbolag. Med kreditinstitut avses bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsföretag (kreditmarknadsbolag respektive kreditmarknadsföreningar), institut för elektroniska pengar, Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan. Med värdepappersbolag avses det som sägs i 1 kap. 5 § 26 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. *skall* tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag.

Denna lag är tillämplig på kreditinstitut, värdepappersbolag *och betalningsinstitut*. Med kreditinstitut avses bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsföretag (kreditmarknadsbolag respektive kreditmarknadsföreningar), institut för elektroniska pengar, Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan. Med värdepappersbolag avses det som sägs i 1 kap. 5 § 26 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Med betalningsinstitut avses det som sägs i 1 kap. 4 § 5 lagen (2010:000) om betaltjänster. Denna lag är dock inte tillämplig på betalningsinstitut som huvudsakligen ägnar sig åt annan verksamhet än att tillhandahålla betaltjänster.*

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. *ska* tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag.

¹ Senaste lydelse 2007:542.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:000) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i stället för dess lydelse enligt lagen (2010:000) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2009/10:208   Förslagen lydelse

7 kap.

1 §

Kreditinstitut och värdepappersbolag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 5 eller 6 a §.

Kreditinstitut, *betalningsinstitut* och värdepappersbolag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 5 eller 6 a §.

För finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska en kapitaltäckningsanalys enligt 6 kap. 3 § ingå i koncernredovisningen.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet

Härigenom föreskrivs att 1, 2, 4 och 5 §§ lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

1 §¹

I denna lag avses med

1. *valutaväxling*: yrkesmässig handel med utländska sedlar och mynt samt resecheckar utställda i utländsk valuta,

2. *penningöverföring*: yrkesmässig överföring av pengar eller pengars värde för någon annans räkning,

3. *annan finansiell verksamhet*: yrkesmässig verksamhet som huvudsakligen består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och

4. *finansiellt institut*: fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling, *penningöverföring* eller annan finansiell verksamhet.

2. *annan finansiell verksamhet*: yrkesmässig verksamhet som huvudsakligen består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och

3. *finansiellt institut*: fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling eller annan finansiell verksamhet.

2 §²

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning, *penningöverföring* eller annan finansiell verksamhet ska anmäla verksamheten till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte göras av företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3 och 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Anmälan behöver inte heller göras av fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsför-

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska anmäla verksamheten till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte göras av företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6 och 17 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Anmälan behöver inte heller göras av fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsför-

¹ Senaste lydelse 2008:100.

² Senaste lydelse 2009:709.

medling.

Finansinspektionen ska föra register över personer som har gjort anmälan enligt första stycket.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 8–10 §§ att upphöra med verksamheten har vunnit laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt anmälningspliktig verksamhet eller om det på något annat sätt framgår att verksamheten har upphört.

4 §³

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning, *penningöverföring* eller annan finansiell verksamhet att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

5 §⁴

En fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling *skall* tydligt informera om tillämpade växelkurser och avgifter samt tillhandahålla avräkningsnota som anger personens namn, köp- respektive säljkurs samt avgifter.

En fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling *ska* tydligt informera om tillämpade växelkurser och avgifter samt tillhandahålla avräkningsnota som anger personens namn, köp- respektive säljkurs samt avgifter.

I lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet finns bestämmelser om konsumentskydd m.m. vid sådana överföringar.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

³ Senaste lydelse 2009:67.

⁴ Senaste lydelse 2004:319. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 och 3 §§ samt 7 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Tillstånd att driva bankrörelse behövs inte för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar.

Tillstånd att driva bankrörelse behövs inte för

1. utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar, eller

2. tillhandahållande av betaltjänster enligt lagen (2010:000) om betaltjänster.

3 §¹

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för finansieringsrörelse som drivs av

1. en bank,
2. ett utländskt bankföretag som har tillstånd att driva bankrörelse i Sverige enligt 4 kap. 4 §,
3. ett försäkringsföretag, ett värdepappersföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller en pantbank enligt pantbankslagen (1995:1000), i den utsträckning det är tillåtet enligt den för dem tillämpliga lagstiftningen,
4. ett företag som tillhandahåller finansiering i samband med avsättning av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av
  - a) företaget, eller
  - b) ett annat företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att
    - koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet, och
    - företaget som tillhandahåller finansieringen lånar upp medel från allmänheten bara genom att ge ut sådana överlåtbara värdepapper som avses i 1 kap. 4 § första stycket 2 b lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden med en löptid på minst ett år,
5. ett aktiebolag eller en ekonomisk förening om
  - a) verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar, och
  - b) medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten,

¹ Senaste lydelse 2009:616.

6. ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet,

7. en ekonomisk förening, vilken

a) som medlemmar vid varje tillfälle har högst 1 000 fysiska personer,

b) som medlemmar antar bara personer som ingår i en i förväg identifierbar begränsad krets som också anges i föreningens stadgar,

c) tar emot återbetalningspliktiga medel bara från medlemmarna eller från finansiella företag, och

d) har till ändamål bara att med sådana medel som avses i c tillgodose finansieringsbehov hos medlemmarna.

Undantagen enligt första stycket 5 och 7 för rörelse som drivs av aktiebolag eller ekonomisk förening gäller även för sådan rörelse som drivs av motsvarande utländska företag.

Tillstånd att driva finansieringsrörelse behövs inte heller för tillhandahållande av betaltjänster enligt lagen (2010:000) om betaltjänster.

7 kap.

1 §²

Ett kreditinstitut får driva bara finansiell verksamhet och verksamhet som har ett naturligt samband med den.

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, bland annat

1. låna upp medel, till exempel genom att ta emot inlåning från allmänheten eller ge ut obligationer eller andra jämförbara fordringsrätter,

2. lämna och förmedla kredit, till exempel i form av konsumentkredit och kredit mot panträtt i fast egendom eller fordringar,

3. medverka vid finansiering, till exempel genom att förvärva fordringar och upplåta lös egendom till nyttjande (leasing),

4. förmedla betalningar, 4. tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:000) om betaltjänster,

5. tillhandahålla betalningsmedel,

6. ikläda sig garantiförbindelser och göra liknande åtaganden,

7. medverka vid värdepappersemissioner,

8. lämna ekonomisk rådgivning,

9. förvara värdepapper,

10. driva rembursverksamhet,

11. tillhandahålla värdefackstjänster,

12. driva valutahandel,

13. driva värdepappersrörelse under de förutsättningar som föreskrivs i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, samt

² Senaste lydelse 2007:563.

14. lämna kreditupplysning under de förutsättningar som föreskrivs i kreditupplysningslagen (1973:1173).

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

9 Förslag till lag om ändring i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 3 § distans- och hemförsäljningslagen (2005:59) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 §

I rimlig tid innan ett distansavtal ingås *skall* näringsidkaren ge information om

I rimlig tid innan ett distansavtal ingås *ska* näringsidkaren ge information om

1. sitt namn och organisationsnummer, sin adress, sitt telefonnummer eller sin e-postadress och sin huvudsakliga verksamhet samt motsvarande uppgifter beträffande en mellanman som näringsidkaren anlitar, inklusive uppgift om dennes relation till näringsidkaren,

2. ansvarig tillsynsmyndighet, om verksamheten kräver tillstånd,

3. den finansiella tjänstens eller det finansiella instrumentets huvudsakliga egenskaper,

4. den finansiella tjänstens eller det finansiella instrumentets pris, inbegripet arvoden, skatter och avgifter,

5. att det med avtalet kan följa skatter, avgifter eller kostnader som varken betalas genom näringsidkaren eller påförs av denne,

6. de särskilda risker som följer med det finansiella instrument som avtalet avser, inklusive uppgift om att den tidigare värdeutvecklingen och avkastningen inte ger någon säker vägledning i fråga om den framtida utvecklingen och avkastningen,

7. sättet för betalning och för fullgörande,

8. vad som gäller om ångerrätt enligt denna lag, inklusive uppgift om vad konsumenten enligt 11 § kan komma att få betala vid utövande av ångerrätten,

9. kostnaden för att ett medel för distanskommunikation används, om inte kostnaden är beräknad efter normaltaxa,

10. den tid under vilken erbjudandet gäller,

11. avtalets kortaste löptid, om avtalet avser en fortlöpande eller periodiskt återkommande finansiell tjänst,

12. vad som gäller om uppsägning av avtalet i förtid eller ensidigt,

13. vilket lands lag om marknadsföring som har följts,

14. avtalsvillkor om vilket lands lag som *skall* tillämpas på avtalet och om vilken domstol som är behörig,

14. avtalsvillkor om vilket lands lag som *ska* tillämpas på avtalet och om vilken domstol som är behörig,

15. på vilket språk avtalsvillkoren och informationen tillhandahålls och på vilket språk näringsidkaren åtar sig att kommunicera under avtalstiden,

16. hur klagomål i fråga om avtalet behandlas och vilka möjligheter som finns att få en tvist med näringsidkaren prövad utanför domstol, och

17. vilka garantifonder eller liknande ersättningsystem som finns.

Informationen *skall* ges klart och begripligt och på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Näringsidkaren *skall* ta särskild hänsyn till behovet av skydd för underåriga.

I rimlig tid innan ett distansavtal ingås *skall* näringsidkaren också tillhandahålla samtliga avtalsvillkor.

Informationen och avtalsvillkoren *skall* ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Om avtalet *skall* ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen och avtalsvillkoren ges i sådan form före avtalsslutet, *skall* näringsidkaren ge konsumenten informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts.

Informationen *ska* ges klart och begripligt och på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Näringsidkaren *ska* ta särskild hänsyn till behovet av skydd för underåriga.

I rimlig tid innan ett distansavtal ingås *ska* näringsidkaren också tillhandahålla samtliga avtalsvillkor.

Informationen och avtalsvillkoren *ska* ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Om avtalet *ska* ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen och avtalsvillkoren ges i sådan form före avtalsslutet, *ska* näringsidkaren ge konsumenten informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts.

Om distansavtalet avser en betaltjänst enligt lagen (2010:000) om betaltjänster gäller inte första stycket 1–4, 11, 12 och 14–16.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

Härigenom föreskrivs att 31 § lagen (2006:595) om europakooperativ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Ett europakooperativ *skall* upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar *eller* driver finansieringsrörelse tillämpas 2 kap. 9 § sjätte stycket lagen (2002:149) om elektroniska pengar *respektive* 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i stället för första stycket.

Föreslagen lydelse

31 §

Ett europakooperativ *ska* upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar, driver finansieringsrörelse *eller tillhandahåller betaltjänster* tillämpas 2 kap. 9 § sjätte stycket lagen (2002:149) om elektroniska pengar, 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *respektive 3 kap. 9 § andra stycket lagen (2010:000) om betaltjänster* i stället för första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1371) om
kapitaltäckning och stora exponeringar

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (2006:1371) om
kapitaltäckning och stora exponeringar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om kapitaltäckning och stora
exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Av 2 kap. 10 och 10 a §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder
framgår att vissa bestämmelser i denna lag gäller även för fondbolag.

*Av 3 kap. 2 § lagen (2010:000)
om betaljänster framgår att vissa
bestämmelser i denna lag gäller
även för betalningsinstitut.*

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 4 §§, 2 kap. 4, 5, 12 och 14 §§ samt 3 kap. 7 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. livförsäkringsrörelse,
3. verksamhet av det slag som beskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. verksamhet som kräver anmälan till eller ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, ifråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,
6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,
8. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (1995:400),
9. verksamhet för kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),
10. verksamhet som godkänd eller auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag,
11. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster men som inte omfattas av 10,
12. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),
13. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,
14. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 13, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,
15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14 §§, *eller*
15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14 §§,
16. yrkesmässig handel med varor, till den del verksamheten
16. yrkesmässig handel med varor, till den del verksamheten

avser försäljning mot kontant betalning som uppgår till minst ett belopp som motsvarar 15 000 euro.

avser försäljning mot kontant betalning som uppgår till minst ett belopp som motsvarar 15 000 euro,

17. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:000) om betaltjänster, eller

18. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut.

4 §

I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–7 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–7 och 17 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

2 kap.

4 §

Med utomstående i 3 § tredje stycket avses

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3 och 5–7, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist inom EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, eller

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3 och 5–7, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist utanför EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, om de tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 och 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist inom EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, eller

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 och 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist utanför EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, om de tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

5 §

Bestämmelserna om grundläggande kundkännedom och om fortlöpande uppföljning av affärsförbindelser i 3, 4 och 10 §§ gäller inte för

1. svenska myndigheter,
2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, och som har hemvist
2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18, och som har hemvist
- a) inom EES,
- b) i en stat utanför EES om staten har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs,
3. företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EG och 93/6/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, eller
4. företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel och omfattas av motsvarande informations-skyldighet som företag under 3,
5. livförsäkringar, om den årliga premien uppgår till ett belopp motsvarande högst 1 000 euro eller engångspremien uppgår till ett belopp motsvarande högst 2 500 euro,
6. pensionsförsäkringar enligt 58 kap. 4–16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som inte får återköpas,
7. pensionsavtal och pensionsrätter för anställda eller i den försäkrades förvärvsverksamhet, om inbetalning sker i form av avdrag på lön och överlåtelse av rättigheter inte är tillåten,
8. elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar
  - a) om det penningvärde som kan lagras på ett elektroniskt medium som inte kan laddas uppgår till högst 150 euro, eller
  - b) när det gäller elektroniska medier som kan laddas, det penningvärde som omsätts under ett kalenderår inte överstiger 2 500 euro och högst 1 000 euro kan lösas in under samma period, eller
9. när det gäller verkliga huvudmän bakom gemensamma konton som förvaltas av advokater eller andra oberoende jurister som har hemvist
  - a) inom EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran, eller
  - b) i en stat utanför EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran och advokaten eller den oberoende juristen omfattas av skyldigheter som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det

finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa skyldigheter uppfylls.

12 §

Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7 ska tillämpa bestämmelserna om kundkännedom och bevarande av handlingar enligt 2 kap. även för sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES, om inte hemvistlandets lag hindrar detta.

Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska tillämpa bestämmelserna om kundkännedom och bevarande av handlingar enligt 2 kap. även för sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES, om inte hemvistlandets lag hindrar detta.

En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt och finansiering av terrorism om bestämmelserna som anges i första stycket inte kan tillämpas samt skriftligen underrätta Finansinspektionen om detta.

14 §

Verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7 får inte föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker.

Verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 får inte föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker.

3 kap.

7 §

En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7 ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.